

APOSTOLATSKI CENTAR **"SAV-TVOJ"**

Glas iz Čistilišta br.4

IZVJEŠTAJ IZ ČISTILIŠTA

S PREDGOVOROM BISKUPA MONSIGNORA HENRIJA BRINCARDA

Zdravo Marijo,
Zlatna
Kraljice mira,
prepuna sjaja
Zvijezdo što kroz tminu vodi
život moj.
Sav se danas predajem Tebi,
Krasna,
Majko moja i Majko
Krista Kralja
Da uvijek budem Njegov i uvijek
Sav-Tvoj.

Nakladnički niz: **Glas iz Čistilišta**

Naslov: **“Izvještaj iz Čistilišta” I dio**

Naslov izvornika: **“Regard sur le Purgatoire”**
Pariz, 1994.g.

Prijevod: s. Marija Assumpta

Nakladnik: Apostolatski centar “SAV TVOJ”

Priprema i tisak: Apostolatski centar “SAV TVOJ”

Naklada: 2000 primjeraka

ISBN 953-6471-24-8

Narudžbe na adresu:
Apostolatski centar “SAV TVOJ”
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/fax: 01/ 23 70 332
Tel: 098/ 317 508

GLAS IZ ČISTILIŠTA

br. 4

IZVJEŠTAJ IZ ČISTILIŠTA

s predgovorom biskupa monsignora Henrija Brincarda

I dio

Zagreb, 2001.

Predgovor

Razmatrati o istinama Čistilišta u svjetlu Crkvene nauke jest izvor velike dobiti u duhovnom životu. Takva meditacija obogaćuje u smislu upoznavanja Boga u novom svjetlu i mogućnost da se otkrije zvanje. Bog ne podnosi mlakost, namještaljke, ni kompromise sa svijetom.

Meditacija pomaže kršćaninu da otkrije čistoću ljubavi i nakane, te ga vodi ka sve većoj i žarčoj ljubavi prema Bogu i živoj želji da se što prije sastane sa Njim. Uz to proširuje horizonte ljubavi kod kršćanina, te ga čvrsto vodi prema samilosti za duše u Čistilištu, kako ih naziva sv. Veronika Giuliani - "zaboravljene duše".

Zar zaista te siromašne duše u svojoj boli nemaju pravo na posebnu pažnju i bratsku ljubav, toliko puta naglašavanu u Isusovim prispodobama? Sjetimo se "milosrdnog Samaritanca": zar nas tu Isus ne poziva na trajnu i djelotvornu ljubav za pomoć tim dušama u nevolji, po našim molitvama i žrtvama.

U to je bila uvjerena i sv. Terezija od Djeteta Isusa, te je svaku večer izmolila šest Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu za duše u Čistilištu.

Mnogobrojni su primjeri svetaca koji su bili pozvani na poseban način, da se mole za te duše. Posebno se povezuje s tim žrtvama i molitvama sv. Katarina iz Genove (1447.-1510.g.); njezin "Elaborat o dušama u Čistilištu" predstavlja divan primjer upotpunjenog mističnog života i iskustva. Ona upoznaje najdublje boli duša u Čistilištu.

Kako bi vjernici shvatili važnost molitve i žrtve za duše u Čistilištu, smatrali smo potrebnim iznijeti ove zapise, da bi potakli vjernike na što veću i žarču molitvu prema njima. Pisac knjige želi ostati anoniman. Sami zapisi nisu u protivnosti s naukom Crkvenog učiteljstva i Božje Objave.

Važno je naglasiti da ove objave ne donosimo zato da bi zasitile znatiželju čitatelja, niti da bi se pojasnile neke nedoumice u raspravama teologa. Svaki čitatelj ima pravo stvoriti svoj vlastiti sud o ovoj knjizi.

Moja je želja da ova knjiga, bez obzira na svoju posebnost, oživi pobožnost prema dušama u Čistilištu, te potakne na zdrava i spasonosna razmišljanja. Lijepo je ponoviti sa sv. Katarinom iz Genove:

"Oh, neizmjerno Dobro, kako je moguće da Ti nisi ljubljen i ne poznaju Te oni, koji su zato stvoreni da bi Te ljubili i Tebe u vječnosti uživali, dok već na ovom svijetu čovjek bi morao ostaviti sve stvari, da bi mogao posjedovati ono malo osjećaja, koje samo Bog, po svojoj milosti, dodjeljuje?"

Biskup iz Puy-en-Velaya
Mons. Henry Brincard

BIJAH U ZATVORU I POSJETISTE ME

Čujem s velikom jasnoćom Isusov glas, koji mi govori u intimi moje duše: "Hoću da se moli za svete duše u Čistilištu, jer moje Presveto Srce gori iz ljubavi prema njima. Vruće želim njihovo oslobođenje, da se tako sjedine potpuno sa Mnom! Moli za njih i daj da se moli za njih, te zapiši sve ono što će ti biti objavljeno. Ne zaboravi moje riječi: "Bio sam u zatvoru i došao si me posjetiti!". Primjeni te riječi na svete duše, jer baš Mene pohađaš u njima po njima, sa svojom molitvom i s djelima koja činiš za njih. Pogledaj njihovu savršenost i neka ti bude na pouku; iako trpe najveće muke, one ne zaustavljaju pogled na sebi samima, niti na svojim trpljenjima, već se prepuštaju mojoj Ljubavi i čistoj Volji Moga Oca. To je njihova jedina briga: Naša Slava! Naučite od tih svetih duša što je čistoća ljubavi, koja će vas voditi jedino k Mome Srcu. Ostani u miru, sine, i učini ono što od tebe tražim!"

Kakva prekrasna pouka, koja utjeha, koji mir! Bože moj, daj mi djelatnu, povjerljivu, savršenu poslušnost koja će me voditi, ne samo da izvršim Tvoju Volju, već da ju predusretnem! Gospodine, prosvijetli me i daj mi snage da Ti ostanem vjeran!

NAVJEŠTAJ ANĐELA ČUVARA

Poda vrijeme jutarnje molitve, dok sam molio za duše u Čistilištu, prikaže se mojoj duši moj Anđeo čuvar i dade joj moć da čuje pozdrav: "Hvaljen Isus i Marija!" Naklonio sam se da mu odzdravim, no Anđeo mi dade znak da podignem glavu, te da primim znak Križa, kojeg mi on zacrta na čelu. Promatrao sam tog poslanika Ljubavi u aureoli svjetla, dok je moja duša utonula u veliki mir, u duboku sreću. Gledao me ozbiljno i blago. Njegovo je lice izžaravalo svjetlost. Čim sam zamjetio ljubičasti pojas oko njegovih bokova, znao sam što Gospodin traži od mene: molitvu i pokoru. Anđeo me pouči koliko Gospodin ljubi svakoga od nas i kako želi otkriti svakoj duši čudesa svoje Ljubavi.

Isus me htio, na poseban način, pozvati u svjetlo Svoga Srca, na razmatranje otajstva Čistilišta. Obuze me lagani osjećaj zebnje, no Anđeo me ohrabri riječima:

"Ne boj se i ne žalosti se! Čistilište je misterij Božje ljubavi i milosrđa, a tvoja će duša, otkrivajući ga, biti pozvana na veću ljubav prema Gospodinu. Poznavanje Čistilišta pridonijet će ti velike posvetne milosti, omogućiti ti da proširiš svoju ljubav, te da produbiš svoju spoznaju čiste Volje Božje! Ja ću ti stajati uz bok, da ti pomognem. Ne boj se!"

Zaista, zar Anđeo nije postavljen uz nas da nas podrži, čuva i prosvijetli naše duše? Nisam se trebao bojati ničega. Morao sam se samo prepustiti Volji Božjoj, a sve drugo je tako malo važno!

Baš to sam odgovorio Anđelu čuvaru, moleći ga da me pouči, kako bih uvijek što bolje izvršavao ono što Gospodin od mene želi. Neka Isus, po svojoj Volji, raspolaže mojom bijedom, jer On je tako dobar da nam svoje planove otkriva postepeno, znajući vrlo dobro da naša slabost ne bi mogla podnijeti velike i nagle zahtjeve Ljubavi Božje. Samo pomoću milosti i postepenom spoznajom naša duša može izdržati sve zahtjevnosti, jer naša se narav mora neprestano pročišćavati.

Anđeo je nastavio:

“Čistilište jest jedan veliki misterij, tajna. Ti ćeš ga upoznati i vrlo brzo ćeš otkriti mnoge stvari. Neke će biti vrlo lijepe i ohrabrujuće, druge će ti se činiti strašnima. No ipak, ne zaboravi, koliko god ti se može učiniti Čistilište bolnim, ono je misterij Milosrđa i Pravde. Ono je, prije svega, besplatni dar Ljubavi Božje.

Bilo što se dogodilo, ostani miran. Morat ćeš mnogo trpjeti, da naučiš mnogo ljubiti. Znaš da te Isus uvijek hoće sve više uzdići iz saznanja u saznanje, iz ljubavi u ljubav, sve do Euharistijskog Srca, Izvora svake Ljubavi.”

Tada Anđeo nestane iz mog unutarnjeg vida. Usprkos tim tako teškim riječima, ostao sam spokojan u duši. Jedino pomisao da moram pisati, zaista me opterećivala. Još jedan učinak vlastite volje, koja nam se upliće, zaustavlja nas u napretku na našem putu prema Jedinome Dobru.

ANĐEO ČUVAR

Kod molitve dobivam samo unutarnja prosvjetljenja intelektualnog karaktera. Anđeo čuvar dolazi i djeluje na izravan način, da mi točno razjasni ili da mi pomogne kod opisivanja tajni koje sam primio prosvjetljenjem. Shvaćam svjetlosnu prisutnost Anđela čuvara duhovnim očima, jer Anđeli nemaju tijelo, te se ne mogu vidjeti tjelesnim očima.Ta slika je tako jasna i oštra, da ne mogu posumnjati u njeno postojanje. Osjetilna prisutnost Anđela je važnija od same slike. Bit je u komunikaciji koja nastaje između duše i božanskog. Bog je gospodar svojih darova, te se služi s njima na svoju Slavu, a za naše posvećenje, kako bi pobudio u nama vjeru, ufanje i ljubav.

Kod ukazanja Anđeo je uvijek nepredvidiv, dolazi iznenada. Bila bi strašna pogreška to povezati sa žarkom željom da se nešto vidi ili čuje. Hvala Bogu, poslušnost mom duhovnom ocu, kao i strah koji sam osjećao ispočetka kod tih ukazanja Anđela, pomogli su mi da se spasim od te "opasne hridi".

Pouke Anđela su iznad svega pozivi na molitvu, te na stalno pročišćavanje vlastite unutrašnjosti. One napune dušu mirom, duhovnom slatkoćom, zapalivši je ljubavlju, zbunjujući je pred njenim Bogom sve više u dubljoj poniznosti. Dao Gospodin da se ta ljubav i poniznost, tako učinkoviti u viziji, mogu produljiti i u običnom životu.
To i je cilj ukazanja.

POUKA ANĐELA ČUVARA

Dok sam razmatrao o posljednjim milostima koje sam primio, ukaže mi se Anđeo u živom svijetlu, zacrta veliki znak križa na mom čelu, te mi reče s ozbiljnošću:

"Čuj me i usjeci dobro u pamet ono što ću ti reći. Svevišnji će dozvoliti nekim dušama, koje su još u Čistilištu, da ti se ukažu na jedan tajanstven način. Ti se ne trebaš toga bojati, već se ponizi duboko pred Veličanstvom Božjim i stavi se na raspolaganje službi Božjoj. Te duše mogu doći samo po posebnoj milosti Božjoj i nikada ti neće učiniti ništa zlo, već naprotiv!"

Na te sam se riječi više prestrašio. Upitah Anđela kako ću moći razlikovati te događaje od utjecaja vlastite mašte, jer mašta radi više od samog razuma i može prikazati čuda i djelovanja đavolskog karaktera, znajući da zao duh uvijek nastoji strovaliti duše u nesigurnost ili u pogrešnost. Upitah ga jesu li ta djelovanja neophodna. On mi blago odgovori:

"Ako Svevišnji tako radi s tobom, to je za tvoje dobro i za svetu Crkvu. On se služi tobom kao s kanalom: o tebi ovisi da li ćeš znati prenijeti vodu svojoj braći, ne zadržavajući je ljubomorno samo za sebe. Tvoja duša mora biti u trostrukoj spremnosti: za potpunu podložnost čistoj Volji Božjoj, za duboku poniznost u prisutnosti tih svetih duša i za djelotvornu poslušnost punu povjerenja prema tvom duhovnom ocu.

"Bog je ljubav! Ako On daje te milosti, to čini radi tvog posvećenja, da otvori tvoju dušu prema svojoj neizmjernoj

ljubavi, da je otvori u ljubavi prema tvojoj braći, da te pročisti u Križu Isusa Krista. Te će ti milosti prouzrokovati mnoga trpljenja, kao i duboke duševne utjehe. Sve to prikaži za te svete duše, da proslaviš Milosrđe Božje."

Prihvatio sam u šutnji i počeo moliti. Anđeo tada nastavi: "Kada bilo koja od tih svetih duša dođe k tebi, ti je pozdravi u Ime Isusa Krista. Ona će ti uvijek odgovoriti bilo znakom, bilo riječju. Neke duše ne mogu govoriti, jer se nalaze u Velikom Čistilištu. One te ne mogu vidjeti, ali Bog će ih pokazati tvojoj duši, kako bi molio za njih. Dogodit će se da će ti one moći odgovoriti na tvoj "Hvaljen budi Gospodin", ili kad ti se približe da učine znak križa. Traži uvijek neki znak, ne iz straha, već iz razboritosti.

Ne postavljaj pitanja niti jednoj duši, jer samo Bog je gospodar onoga što će ti one reći, ako ti trebaju dati kakvu pouku. Za te milosti iz Čistilišta ne traži se od tebe ništa drugo, nego ljubiti i moliti. Ako Svevišnji otvori Čistilište na uvid tvojoj nutrini, to čini samo zato da u tebi rasplamsa ljubav. Ako želi da ti to napišeš, to je zato da rasplamsaš ljubav u drugim dušama. Sve, ali baš sve mora voditi k toj ljubavi."

Duša mi je bila u velikom miru. Zahvalih Anđelu, koji me ohrabri jednom gestom, te zaključi:

"Kada biste znali što je to Ljubav! Ljubav je dar Božji, jer Ona je Bog, koji vam se daruje. Pročitaj ovaj odlomak Svetog Pisma: **"Bog je Ljubav! Onaj tko ostaje u ljubavi, ostaje u Bogu i Bog u njemu."** Ponavljaj to često, dat će ti snagu i mir. Kada bi bili svjesni da ste djeca Božja, kada bi bili uvjereni u tu stvarnost da ste djeca

neizmjerne Ljubavi Božje, dopustili bi da se Bog nastani u vama, da se smjesti u vama i kod vas, da komunicira preko vas, da poteče u vama kao vatrena rijeka, koja ima zadatak zapaliti sve oko sebe, čitavi Svemir! Budite nosioci te vatre ljubavi, tog svjetla. Bog je Ljubav!... Bog je Ljubav!... Bog je Ljubav!..."

Dok je to izgovarao, Anđeo je bio sav sjajan, kao u nekoj ekstazi, ražaren, u kontemplaciji istog Lica te neizmjerne Ljubavi. Preko njega vidio sam izraz Božanske Ljubavi, te nesvjesno kleknuh pred tom molitvomAnđela. Ne može se zamisliti nešto slično. Kod takve vizije izljeva Ljubavi i Njegovog poslanika osjećala se razmjena ljubavi i to je bilo neizrecivo zadivljujuće.

NEKE SLIKE, KAKO BI BOLJE SHVATIO

Predveče si postavih jedno malo čudno pitanje: "Kako to da sam ja mogao vidjeti i shvatiti tolike stvari o tajni Čistilišta i zašto pod tim tako jakim oblicima?"

Anđeo čuvar mi se ukaže baš u tom trenutku u očima moje duše, sav sjajan i nasmiješen. Na prsima prekrasan purpurni križ ukrašavaše njegovo svjetlucavo odijelo. On stavi ruku na moju ruku i reče mi blago:

"Evo nekih slika, koje će ti razjasniti mnoge duhovne stvarnosti, koje ne bi mogao proniknuti bez te pomoći. Svevišnji se želi poslužiti svim duhovnim bogatstvima koje ti je dao, da te još više prosvijetli i uvede u tajnu Čistilišta."

Ta su me razlaganja iznenadila i duša, ne znam zašto, pade u neku tjeskobu.

"Ako je sve to iluzija?" - govorah sam sebi. Bijah vrlo prestrašen. Onda mi Anđeo reče s puno dobrote:

"Ne, nije to iluzija. Od kada su unutarnja ukazanja iluzije? Ona su jedan poseban način saznanja, koje Gospodin daje dušama. Najvažnije je da ih se krivo ne protumači, tj. uljepša ili uredi, kako to već ljudski um zna. Baš zbog toga te molim, uvijek sve zapiši, sve što čuješ i vidiš, i to učini odmah nakon primljene milosti. Ne dopusti da prođe vrijeme, tako da se ljudski čimbenik ne umiješa u dar Božji. Ostani u miru Kristovu."

Rekavši to, još jednom se nasmiješi i naglo nestane. Moja duša se smirila i ohrabrila.

MAŠTA U SLUŽBI RAZUMA

Dok sam radio u vrtu, ukaže mi se Anđeo čuvar u unutarnjem vidokrugu moje duše u zasljepljujućem svijetlu, povukavši me unutra velikom silom, tako da sam izgubio pred očima sve što je bilo oko mene. Anđeo mi reče: "Hvaljen budi Isus Krist!"

Iznenađenje je bilo tako jako, te ostadoh bez riječi, otvorenih usta, dok sam se nastojao uvjeriti da sam žrtva neke halucinacije. Anđeo mi se bez riječi približi, te mi učini na čelu znak križa. To čini svaki puta, no ovog puta to učini na poseban način. Takvom snagom mi utisnu znak, da sam poskočio. Nastavi zatim mirnim glasom: "Od kada

su unutarnja ukazanja halucinacije?"

Tako sam bio smeten, da nisam znao progovoriti niti riječi, dok me je znak križa na čelu bolio. Bar taj osjećaj boli nije bila halucinacija! Anđeo nastavi vrlo ozbiljno:

"Pa dobro, moram ti objasniti što je to unutarnje viđenje: ti ćeš to napisati, te ćeš pročitati kada ti bude trebalo i prenijet ćeš to svom duhovnom ocu."

Bože moj! Htio sam se izmaknuti Tvojoj Volji, no u Tvojoj prevelikoj nježnosti prema meni, Ti mi šalješ Anđela i podsjećaš me, da tu ništa ne znači moja volja, već samo Tvoja Volja! Kako sam bijedan... Rekoh tada Anđelu, koji je za to vrijeme molio u tišini, dok sam uzdizao dušu Bogu: "Hvaljen budi Isus Krist! Sveti Anđele, budi mi nositelj Svijetla i neizmjerne Ljubavi Božje." Na te riječi, koje su izašle više iz mog srca, nego iz usta, pod utjecajem unutarnjeg ushita, moj Anđeo, postavši još sjajniji, prostre se duboko, pokrije lice rukama, te uzviknu: "Poklon, hvala, čast i slava našem Bogu, triput Svetom, našem Stvoritelju i Ocu!", zatim se polako podiže, prekriži ruke na prsima i nastavi pouku:

"Kod Boga, vidjeti i spoznati je jedna te ista stvar. Unutarnja viđenja nisu ništa drugo, no sredstvo koje Bog daje duši, jer hoće da duša shvati ono što On hoće da spozna. Bog prosvjetljuje razum, te duša spoznaje to svjetlo kao razumno unutarnje viđenje. No, često duša to ne može izraziti, niti prevesti na razini komunikacije kako bi mogle shvatiti i druge duše, već samo pomoću pouke.

Stoga se događa, da Gospodin to unutarnje svjetlo, koje je duša spoznala, učini unutarnjim razumnim viđenjem i

tako omogućuje shvaćanje i komuniciranje: tada On sam stvara u unutarnjem viđenju slike, koje provode to svijetlo u osjetilnu snagu, koju duša može shvatiti i opisati. To je unutarnje razumno viđenje, koje, kako vidiš, nije nikakva halucinacija."

Slušao sam te pouke vrlo pažljivo i s mnogo zanimanja, te upitah Anđela, kako se on nalazi jasan pred mojim razumom u mojoj nutrini. On mi na to rastumači slijedeće:

"Ti znaš, da Anđeli nemaju tijelo i vi nas ne možete vidjeti. Stoga se mi ukazujemo u slikama shvatljivim vašim unutarnjim osjetilima, koje vam ukazuju na našu prisutnost. Na isti način se ukazuju sveci i siromašne duše iz Čistilišta. Vaše oči ih ne mogu vidjeti, pa ipak oni postoje kao stvarnost! Kada Gospodin hoće da vam se ukažu, ulijeva u vašu inteligenciju osjećaj duboke stvarnosti njihova postojanja, te se ukazuju na način vama dostupan, tj. po osjetilima stavljajući njihovu sliku u vašu maštu.

U vašem duhovnom životu vrlo je važno, da vam se mašta neprestano pročišćava, te da je se neprestano nadgleda. Ona mora biti sluga razumu. Mašta je lutalica i često se nađe kao sudionik posebno drag pamćenju, koje je lakomo i proždire sve što mu mašta ponudi. Te dvije snage u vama vrlo su prevrtljive. Vole raditi slobodno, bez pomoći razuma, ali moraju mu se podvrgnuti.

Kada ćeš imati viđenja, ne osvrći se na njih, kako bi bolje shvatio ono što ti Gospodin daje u razumnom viđenju. Bog daje te milosti za rast duše u saznanju i ljubavi; ne treba ih preuzdizati, ali ni prezreti, jer su one dar Božji. Gledaj uvijek Darovatelja. Dar, koji ti On daje u svom velikom

Milosrđu, treba te uvijek uzdići sve do Njega."

Poslije te pouke, Anđeo polako prekriži ruke na prsima na križ, koji ukrašavaše njegovu blistavu tuniku, duboko se pokloni pred Bogom, te nestane iz mog vida.

VELIKA NADA

Večernja molitva. Bio sam udubljen u razmatranje Presvetog Srca Isusovog u Presvetoj Euharistiji, kada spazih mnoštvo ljudi, kao uvučeni u veliku vatru, molili su s velikim žarom. Bile su to duše u Čistilištu. U nutrini začuh Gospodinov glas:

"Sine, moli za te duše da što prije dođe čas, kada će se u savršenom jedinstvu potpuno sjediniti sa svojim Bogom. Njihovo sjedinjenje, cijelo vrijeme Čistilišta, nije ništa drugo nego živa želja za Mnom i ta želja ih pali kao vatra. Njihova je molitva nada, jer baš tamo, u Čistilištu, ta je krepost prisutna u svoj svojoj čistoći i savršenosti.

Čistilište je neizmjerno Milosrđe moga Presvetog Euharistijskog Srca! Najveće pročišćenje svake duše je živa želja, koju ona gaji prema Meni. Tu želju moje Presveto Euharistijsko Srce zapaljuje u vašim srcima. U budućnosti će mnoge duše izgarati od te vatre ljubavi i od želje za Mnom, što ću im Ja uliti u srca.

Moja će Crkva spoznati plamen te želje za Mnom, dok će duše spoznati nadu kroz tu kušnju ljubavi."

Tada Gospodin dotače moju dušu jednom sjajnom, vatrenom strelicom, koja izađe iz Njegovog Božanskog

Srca, i dok sam se ja gubio pod jačinom slatkog plamena, On mi reče s neizmjernom slatkoćom i dragošću:

"Oh, ti sićušna dušo! Želim da izgoriš s tom željom, jer tvoja želja za Mnom zaziva moje sjedinjenje s tobom!"

Ne mogu opisati radost kojom je moja duša bila obuhvaćena i ispunjena. Bila je kao uronjena u ljubav Presvetog Euharistijskog Srca, trpeći okrutno, jer bijah nesposoban odgovoriti na tu ljubav savršenstvom. No, ipak sam bio pun predivne, neopisive sreće. Koje li sreće! Oh, neizmjerne li Ljubavi!

SMISAO MILOSTI KOJE PRIMIH

Na kraju večernje molitve vidjeh svog Anđela čuvara. Nosio je crveni plameni križ, koji ukrašavaše njegovu tuniku, tako blještav da se to ne može opisati. Bijaše živo crvene boje kao krv, sav u blještavilu. Razumijem da moram još trpjeti, te da moram pojačati svoju molitvu. Pripremih se za nova trpljenja. Anđeo mi reče:

"Hvaljen Isus! Jedan od tvojih bližih još uvijek je u Čistilištu. Moli i daj da se mole za tu dušu da se oslobodi, Presveta Djevica to želi od sveg srca. Kada bi mogla, Ona bi u jedan čas ispraznila čitavo Čistilište. Ako ćete moliti i prikazivati žrtve, ta duša će biti oslobođena na Veliki Petak."

Te riječi su me prestrašile. Vrijeme mi se činilo beskonačno i tako trenutno u isti čas. Ne znam što reći. No, vrijeme ne postoji iza smrti, bar ne na naš način. To je nešto

posve drugo. Upitam Anđela da li taj čovjek mora trpjeti mnogo i što trebam učiniti. Anđeo mi reče:

"Trpi se mnogo. No, to je trpljenje iz ljubavi, ti to znaš. Moli i prikazuj svete Mise za njega. Moli često ovu strelovitu molitvu **"O, moj dobri i preslatki Isuse, smiluj nam se!"**, posebno poslije svete Pričesti. Iznad svega, čini pokoru! Post i pokora su od velike pomoći za svete duše u Čistilištu. No, za tu pokoru moraš tražiti dozvolu svog duhovnog oca. Mrtvi oči i jezik, jer Bog treba duše unutarnjeg duhovnog života u šutnji. Zadrži za sebe svoja trpljenja, svoje tuge, samo za Isusa. Ne povjeravaj ih nikome, osim Isusu. Ne otežavaj život svojoj braći. Moraš biti duša radosti i križa. Spoznavši grijehe te duše, popravi to s vježbama u krepostima suprotnim tim grijesima."

Vidim tu osobu u svijetlim plamenovima. Rekoh svom Anđelu i toj duši da ne znam što moram učiniti, jer se bojim da se varam, da sam žrtva vlastite obmane. Anđeo me strogo pogleda, kao i ta duša, koja mi reče vrlo odlučno: "Idemo! Ti znaš jako dobro što moraš učiniti. Moraš puno ljubiti, mnogo moliti, šutjeti o milostima Božjim koje su ti dane. Posebno ostani poslušan svom ocu. Ne popusti malodušnosti! Tvoj umor neka te ne zavede s predrasudama, jer nama je potrebna vaša molitva, vaša pomoć za nas svakako, ma iznad svega za Boga. To je vaš zadatak, to hvali i slavi Gospodina."

Ta opomena me privela k svijesti. I ta osoba nastavi, sa manje strogosti: "Ne muči se stalnim pitanjima. Bog zna što hoće s tobom. Prepusti se Njegovoj milosti i pusti da te vodi Njegova milost! Te milosti su ti dane da ih preneseš

svetoj Crkvi. Bog se hoće poslužiti s tim milostima za dobro, da probudi pozaspale duše, da potsjeti ljude zatvorene u vlastiti egoizam, da njihov život ne završava tu na Zemlji, nego će procvjetati tek nakon ovozemaljskog života.

Danas se uopće ne misli na Čistilište. Čak se i negira njegovo postojanje, kao i postojanje Pakla. No, ti moraš svima reći da **Raj, Čistilište i Pakao** postoje; da isto tako i Pakao postoji i nažalost nije prazan." - Prikazan mi je u jednom trenu taj misterij Pakla. Mislio sam da ću umrijeti od šoka. Moj Anđeo čuvar me pridržavao, a duša je nastavila govoriti:

"Bog, koji je sama Dobrota, htio je ipak pokazati Veliko Čistilište svoje ljubavi. Mnogi sveci, poučeni Mudrošću Božjom i puni milosti prosvjetljenja, pisahu i govorahu o toj ljubavi, da proslave Boga u Njegovom Milosrđu, da prosvijetle duše i da ih predusretnu, da se pridignu u svetoj Crkvi molitve i svete Mise za pokojnike, za sve nas."

Duša je prestala govoriti, podigla je oči prema Nebu, sva ožarena, te zatim nastavi sa velikom ozbiljnošću i težinom:

"Slušaj dobro, govorim ti: To je smisao milosti, koju ti primaš, koju ti Bog daje usprkos tvojoj nedostojnosti, jer je On imao samilosti prema tvojoj bijedi. Kontemplacija tog velikog misterija, shvaćanje Milosrđa i Pravde Božje, meditacija zadnjih istina, moraju biti za vas škola i primjer, jer vaš je zadatak da se trudite postati sveti, da se pripremite za ulazak u Kuću Božju nakon ovozemaljskog života. Baš zato da te potaknem i da budu druge duše potaknute k svetosti, daju ti se ove milosti, kao i sve pouke.

Da, morate biti sveti. Bog vas hoće svete i tu se nalazi vaša sreća. Dana su vam sva sredstva po Kristu u Crkvi, trebate ih znati upotrijebiti, te izvući koristi! Sve to ti se govori i pokazuje samo da se duše rasplamsaju ljubavlju i prionu uz Boga, ne imajući drugu želju, osim ispunjenja Njegove svete Volje. Učinite sve da izbjegnete Čistilište, ne iz straha, već iz ljubavi. Molite za nas koji nismo znali izbjeći ga, ne birajući posebno duše ove ili one, osim onih za koje se morate moliti po dužnosti. Povjerite sve Dobroj Nebeskoj Majci Rizničarki. Ona će podijeliti molitve za pokojne, po Volji Božjoj.

Reći ću ti koja su najdjelotvornija sredstva da se izbjegne Čistilište:

- **ne tražiti ništa drugo, osim Slavu Božju!**
- **biti posve slobodan, tj. ne navezan na bilo koje stvorenje**
- **ništa ne činiti što nije u skladu sa Voljom Božjom**
- **predati se potpuno u ljubavi prema Bogu do smrti**
- **vršiti kreposti poslušnosti, poniznosti, čistoće i samozataje**
- **nositi škapular Naše Kraljice od Karmela**

(sve *o škapularu vidi u Malom putu br.6)*

To je program vašega života tu na Zemlji. Kada bi čitali, koji puta kakvo dobro štivo o Čistilištu, znali bi to vrlo dobro, jer nema ništa novog. Ma, tko još "trati" vrijeme na to? Znš li da postoji neka vrsta sladokusnosti, koja se sastoji u čitanju djela koja donose samo neku vrstu utjehe i zadovoljstva duši? Mnoge pobožne osobe žele čitati samo

ono što se njima sviđa, s obrazloženjem da samo to štivo njima odgovara, tj. da je za njihovo dobro. No, ono što nam se sviđa rijetko kada je i bolje za nas, ali hraneći tako duhovne okuse, brzo se završi u samodopadnosti."

O Čistilištu sam samo pročitao "Zapise o Čistilištu" od sv. Katarine iz Genove i shvatio sam da je to štivo na koje je mislila duša iz Čistilišta. Zatim je sve nestalo.

PAKAO

Duša se nađe naglo uronjena u potpunu samoću, koja se sastoji od kaosa, smrti i ništavila. Sve je tu nepostojanje, nekomunikacija, neljubav, tj. negacija svega. To je potpuna neprisutnost pokreta, želje. To je uronjenost u grijeh u smislu zvjerstva, u potpunom zlu, koje postaje objektivizirano za svakoga, tj. njegova nova egzistencija. Duša zna da je grešna, no grijeh joj više ne pripada, nije više njen. Sada grijeh posjeduje dušu. U tom se sastoji objektiviziranost grijeha u Paklu. Duša više nije sama svoja, jer je grijeh svu obuzima i prolazi kroz nju. Duša zna da je prokleta, te uviđa da se poistovijetila s grijehom. Postala je vlastiti grijeh. Sve zajedno je kao klupko grijeh-duša. To je Pakao. Teško ga je razjasniti. Razmišljajući, usporedio bih ga s užasnom koncentracijom zla, jer Pakao nije prazan. On je pun ničega. Postoji neki nemogući pritisak, neka gustoća, strašna neprozirnost. Kada govorim o ništavilu, to nije postojanje, to je nepostojanje svakoga dobra i ljubavi.(Npr. tunel nije materija, već je nepostojanje mater-

ije - zemlje ili kamena u brdu.)

U tom stanju duša ne čuje ništa, ne osjeća ništa u smislu osjetila: radi se o tisuću puta gorem stanju od bilo kojeg trpljenja nama poznatog. To je duša na samrti, koja nema izlaza, već se vraća u samu sebe, osuđenu na stalno produbljivanje vječite samrti sve dublje i sve više, koja na samrti nema izlaza, no u duši samoj. Osuđena da produbljuje neprestano samu sebe u grijehu i umiranju, duh vođen grijehom, sjedinjuje se sa neprestanom vječnom uvredom sve to više. Ne postoji bilo kakav pokret, niti napredovanje. Naprotiv, postoji jasna nekomunikacija među propalim dušama, koje se ne nalaze poredane jedna pokraj druge tek tako. Nalaze se jedna drugoj uz bok, na način da smetaju jedna drugoj, već iz samog razloga što se nalaze u blizini jedna druge. To je stanje gore od bilo koje mržnje. To je stanje pokreta strasti, koje samo pulsira u svojim pokretima, ako se to može tako reći.

Neljubav je stanje objektivizirano za svaku dušu i može ga se usporediti sa zamrznutim, ledenim stanjem. I zaista, iako se u Paklu gori, ipak su duše uronjene i u ledenu hladnoću, prelaze iz jednog stanja u drugo, jer su za života gorjele svim strastima, samo su prema Bogu bile ledeno hladne.

To je realnost neživota, nema dinamike, nema stvaralaštva, nema razvitka u smislu napretka, tj obraćenja, jer za sve to je potrebno vrijeme, kojega u Paklu nema. Tu je prisutno samo stanje očaja i opterećenja.

Ova smrt je vječna, beskrajna, kao što je i Pakao vječan. To trpljenje je užasno, gore od bilo kojeg trpljenja. Najjača

vatra ovdje na Zemlji ne može se ni usporediti sa paklenim ognjem, kao i najveća smrzavica sa ledenom hladnoćom druge smrti. Nije to nikakvo iskustvo nepostojanja, već je to iskustvo biti ono što se nije, tj. ne biti ono što se jest, potpuna nemogućnost da se bude bivstvo ikada više, ne postaje se više, jer se je bilo jednom pozvano za postanak bivstva preko spasonosnog misterija Križa. No, taj plan je bio odbačen, prezreni besplatni dar spasenja.

ISUSE, SVE ZA NJIH!

Moja duša je još uvijek u šoku od vizije Čistilišta, koju sam imao. Stoga, molim za te svete duše, posebno u času iščekivanja Rođenja Isusova. U svjetlu tog blagdana prikazujem Bogu smireno iščekivanje Njegove Presvete Majke, u korist siromašnih duša u Čistilištu, koje izgaraju u tako gorkom iščekivanju. Kao štoje strpljivo i pouzdano iščekivanje Blažene Djevice Marije proslavilo Gospodina, tako Ga proslavlja strpljivo i pouzdano iščekivanje duša u Čistilištu. Ta misao mi je obuzela dušu veći dio vremena. Kako se približavao Božić, ta misao ispuni mi dušu mirom i pouzdanjem.

Predveče mi se ukaže Anđeo čuvar u unutarnjem viđenju. Bio je blizu mene, da mi bude u pomoći:

"Ovo Božično vrijeme mora te potaći na veću vjernost u tvojoj molitvi za svete duše u Čistilištu. Kada se tvoja duše obraća njima, neka uzdiže Bogu ovu jednostavnu molbu: **"Oh, Gospodine, sve za njih!"** Nastoj dobro razumjeti

značenje tih riječi, te ih izgovaraj s vjerom i ljubavlju. Ne treba puno riječi, da se izrazi ljubav! Vrlo je važno za vas, da se molite za duše u Čistilištu. To je vaša dužnost ljubavi, i ako vi ne izvršite tu svoju dužnost prema Bogu, možete biti vrlo strogo kažnjeni. Mnoge duše trpe u Čistilištu, jer nisu molile za svoje pokojne rođake."

Anđeo ušuti. Jednom gestom ruke, u brzoj viziji, vrlo kratko, no vrlo duboko, pokaže mi Čistilište, te nastavi:

"Kako možete ostati bezosjećajni pred tolikim patnjama ljubavi? Vi ste na Zemlji, no suučestvujete u zajedništvu svetih; nemate li možda mogućnost da zamolite za zagovor blaženike i, na sasvim poseban način, Majku Božju? Da li oni ikada prestaju moliti za vas, da vam izmole milosti i prosvjetljenja? I duše u Čistilištu moraju imati zaštitnike, i one ih nalaze među vama, kao i na Nebu. Molite za njih. Njima su potrebne vaše molitve, koje očekuju od vas. Bog tako hoće, kako bi vaša molitva bila za te svete duše čin i svjedočanstvo ljubavi. Te molitve pomažu vama da rastete u krepostima i u vjeri. Šire vam horizonte ljubavi, produbljuju vjeru, jačaju nadu. Sve to proslavljuje Gospodina boga i tješi duše u Čistlištu."

Molio sam u tišini, ponavljajući zaziv: **"Gospodine, sve za njih, sve za te svete duše!"** Anđeo je potvrdno kimnuo glavom, te nastavio:

"Gospodin hoće da sve ovo napišeš na Slavu Božju, da se vatra ljubavi proširi po čitavoj Zemlji. Sve će to biti od velike koristi mnogobrojnim dušama. Tvojoj braći, koja su još u ovozemaljskom svijetu, a koja će to čitati, Gospodin će otkriti još više svoju ljubav. Svatko tko pročita ovu

knjigu s vjerom i pouzdanjem, u ljubavi i nadi, ne može ostati ravnodušan, videći tolike patnje i boli. Veliki broj duša u Čistilištu imat će koristi od molitava, žrtava i dobrih djela, koje će činiti tvoja braća za duše u Čistilištu. Da li shvaćaš koliko je važno sve ovo što vidiš? Zato moraš sve zapisivati. Moraš se potpuno staviti Gospodinu u službu. On se hoće tobom poslužiti, kao sa sredstvom skrivenim u Njegovim rukama."

Kada sam to čuo, uhvatila me panika. Anđeo je izgledao vrlo mirno i dostojanstveno, kao da ništa nije vidio, te zaključi:

"Ostani u miru! Ostani u miru Božjem, a ne onom ljudskom, karikaturi stvarnog mira Božjeg. Ostani potpuno poslušan svom duhovnom ocu. Otvori mu svoju dušu i zatvori uši pred mnogim vrtlozima svijeta. Ostani u tajnosti Božjoj i budi bezvrijedan u očima svijeta! Samo Bog zna suditi u pravdi i jednakosti. Svijet ne zna drugo no kaditi onima koji ga hvale i časte, a osuditi one koji ga preziru. Ostani u Prečistom Srcu Marijinom, vaše Bezgrešne Majke. U Njoj je sama svjetlost i istina. Ona vam otvara Presveto Srce svoga Euharistijskog Sina."

Anđeo nakon toga ode, a ja ostadoh u miru Božjem.

MILOSRĐE BOŽJE NAD ČISTILIŠTEM

Poslije molitve, Gospodin mi je dao milost razmatranja neizmjernog Milosrđa Božjeg nad dušama u Čistilištu, koje se izlijeva na te svete duše, koje trpe strašne muke

ljubavi. Vidjeh na prvom mjestu pogled pun ljubavi Presvetog Trojstva, koji je obuhvaćao sve duše, od praga do dna Velikog Čistilišta, i to svaku dušu pojedino. Vidjeh kako Nebeski Otac gleda te duše sve u sjaju, oprane Krvlju Kristovom, jedini zalog njihova spasa. Otac ih gleda i ljubi neizmjernom ljubavlju u svom Sinu, raspetom i proslavljenom na Križu. Vidjeh pogled Riječi Božje, položen na sve duše u Čistilištu i vidjeh kako se Riječ raduje videći ih sve uronjene u Volju Božju, predane Očevoj ljubavi. Vidjeh i Duha Svetoga, Duha ljubavi Oca i Sina, kako gleda te svete duše sa neizmjernim divljenjem, potpuno se izlijevajući na njih. Sve je bilo predivno i veličanstveno. Moj Anđeo čuvar mi se ukaže i reče:

"Pogledaj, svete duše u Čistilištu su duše predodabrane od Božjeg Milosrđa. One već imaju zacrtanu sudbinu da postanu vanjski biseri Nebeskog Jeruzalema, skupocijeni dragulji svete Crkve, Prečiste Kristove Zaručnice. Zato je neophodno potrebno da budu sasvim čiste. Čak i najmanji grijeh ili slabost, sve se pročišćava, svaka mrvica mora biti izbrisana. Zato su te duše Milosrđa izložene takvoj strogosti Božje Pravde."

Čuvši te riječi utjehe moga Anđela, osjećao sam veliku radost. Anđeo je pokraj mene molio za te svete duše, pozivajući me da ga slijedim. Zatim nastavi:

"Duše u Čistilištu poznaju svoje grijehe, imaju potpuno saznanje o njima, jer su ih vidjele u času posljednjeg suda, te ih vide prisutne u duhu. No, ne smiju se zaustavljati na tim pojedinostima, već se klanjaju Milosrđu Božjem i slave s ljubavlju i zahvalnošću Presveto Trojstvo. Ti znaš

da je Čistilište stvoreno samo iz Milosrđa Božjega, a duše se tamo nalaze samo iz Milosrđa, po čistom daru Ljubavi Božje. Jer muke, koliko god užasne, još uvijek su skoro beznačajne u usporedbi sa težinom uvreda Boga, koje proizlaze iz grijeha."

Zatim vidjeh u Nebu milijarde Anđela, koji mole za duše u Čistilištu, te mnoštvo svetih oko Presvete Djevice Marije. Moja duša je uživala u radosti što se prinosi tolika pomoć i utjeha tim dušama. Vidjeh i molitve svete Crkve kako se uzdižu sa Zemlje s nakanom za duše. Te molitve Anđeli sabiru u zlatne kaleže, te ih prinose Presvetoj Djevici Mariji, a Ona ih prikazuje Presvetom Trojstvu. Gospodin prihvaća te molitve, koje Anđeli tada izlijevaju na Čistilište kao divnu, čistu, osvježavajuću i spasonosnu kišu. Anđeo čuvar mi reče:

"I to je učinak Božjeg Milosrđa, no isto tako i misterij zajedništva svih svetih. Bog daje Anđelima i svetima u Nebu, a i vama na Zemlji, jasno naglašenu dozvolu da molite za te svete duše, da im se na taj način ublaže muke. Za vas je ta zadaće jedno veliko djelo milosrđa. "

Dušama u Čistilištu, po Božjem Milosrđu i planu Božje Providnosti, može biti dopušteno da nam se ukažu. Ta ukazanja mogu se očitovati na više načina. Anđeo mi reče:

"I ta prikazanja su izraz Božjeg Milosrđa. Ona imaju trostruki cilj za vojujuću Crkvu: da potaknu narod Božji na molitvu za duše u Čistilištu, da ga pozovu na pokoru za njegovo posvećenje i spomenuti mu da je tu na Zemlji samo u prolazu.

Duše, koje su od Boga dobile milost da se ponekad ukažu,

posjeduju i duh proroštva i spoznaje budućnosti, tako da vas, po posebnoj Božjoj dozvoli, mogu i upozoriti na neke buduće događaje. Za takve izvanredne milosti morate biti posebno zahvalni Gospodinu i više moliti za duše navjestitelje, po kojima vam je iskazao ovo izvanredno djelo Milosrdne Ljubavi."

Anđeo završi strožim tonom:

"Postoje mnoge osobe fanatici, ili one koje se vrlo lako impresioniraju, jer ne mogu čuti da zaškripi nešto u namještaju ili zašumi zavjesa, a da odmah ne izmisle kako duše iz Čistilišta hoće komunicirati s njima. To je gubljenje vremena, grijeh bolesne znatiželje i umišljenosti. Morate biti oprezni na tom području, jer postoje mnoge zloupotrebe i mnoge greške. Misterij Čistilišta nije nikakva zabava za rastresanje, već je to velika tajna Božje Ljubavi."

Rekavši to, nestane u živom svijetlu, koje ga sakri mojim očima.

VIĐENJE MISTERIJA ČISTILIŠTA

Za vrijeme jutarnje molitve, otvori se pred očima moje duše ogroman plamen, tih i nepomičan. Vrućina je užasna, nepojmljiva. Nalazim se u vatrenoj kupki. Moja se duša osjeća zapaljena iznutra i izvana. Shvaćam. Čistilište mi se ukazuje u svom misteriju.

Vatra Ljubavi Božje, uistinu zapaljena, što je zapravo kao i samo mjesto, tajna Čistilišta. Ne znam kako to protu-

mačiti. Vatra izgleda stvarna, materijalna i istovremeno duhovna, mistična. Misterij Čistilišta jest pročišćavanje duša u toj vatri i zadovoljština, koju duše moraju dati Bogu za grijehe i za sve posljedice grijeha, u njima samima i izvan njih, u harmoniji stvaranja. No, u tim dušama u Čistilištu nema grijeha. Ostala je samo zadovoljština za grijehe, koja se pretvara u strašne muke, iznad svega zbog odsutnosti Božje. To je stanje neopisivog trpljenja, užasna zadovoljština za dušu, koja je u času posebnog suda bila obuhvaćena Ljubavlju Božjom, koja je privlači, te joj se stoga želi sva u potpunosti predati, ali još ne može ostvariti to sjedinjenje.

Moja se duša osjećala sva razderana od te patnje. To trpljenje je mukotrpni plač ljubavi. Osjetiti se daleko potjeran od Ljubavi, dok se gori od želje da ju se podjeduje. To stanje je kao zakašnjenje, koje je duša sama sebi nametnula zbog svog ponašanja. Ljubav je došla, ali duša nije bila spremna.

U Čistilištu duša više ne može napredovati, niti postići bilo kakve zasluge. Ona se nalazi utvrđena u svom stanju, sva zapaljena ljubavlju i podvrgnuta svetoj Volji Božjoj. Ta želja ju pali, a da je ne uništava. To je ta patnja zadovoljštine, za koju je ona zahvalna. Takve je naravi patnja u Čistilištu. Odsustvo Božje urezuje se u dušu na tri različita, jednako bolna načina. Duša ozračena svjetlom Božjim, još uvijek ostaje u mraku. Duša privučena ljubavlju Božjom, još uvijek ostaje daleko od Nje. Duša privučena ljepotom Božjom i Njegovom Svetošću, ostaje utučena. To su tri načina neprisutnosti Božje, patnje kojima duše ispaštaju za

svoje grijehe. To je zajednička patnja svim dušama u Čistilištu, od kojih proizlaze sve druge patnje, koje su posebne za svaku pojedinu dušu, što ovisi o vrsti i težini grijeha zbog kojeg duša ispašta: patnja za odbijenim i izgubljenim milostima, patnja zbog zaboravljenosti od rodbine na Zemlji, neizvjesnost iščekivanja svoga oslobođenja, od kojeg se ne može mjeriti i znati vremensko trajanje.

Ukratko, odvojenost od Boga jest stalno stanje Čistilišta, a od te odvojenosti proizlaze sve druge patnje za zadovoljštinu, objektivne patnje, kao i one koje služe za pročišćavanje, tj. djela Pravde. Naravno, to stanje je prolazno. Jednog dana će se plamenovi vatre ugasiti i to saznanje dušama ulijeva izuzetnu nadu.

VATRA LJUBAVI U ČISTILIŠTU

Tiha molitva. Dobivam posebnu milost da mogu iskusiti vatru Čistilišta. Najprije ugledam Presveto Euharistijsko Srce Isusovo, koje izlijeva zrake ljubavi po nama. Plamen Čistilišta jest plamen ljubavi: "Ljubav je jača od smrti!" Zrake ljubavi su zrake Božje, to je plamen Božji. Vatra Božja! Vatra koja proizlazi iz Srca Božjega, pobijedivši dušu i upalivši je željom da gleda Boga. Shvatio sam tu vatru Čistilišta kao upaljenu u samim dušama, u njihovoj intimi, upaljenu od ljubavi Božje. Ljubav Božja pali, raspaljuje duše ljubavlju za Njim.

Ta je vatra strašna, jer proistiće iz ljubavi. Ljubav Božja

raspali u duši u Čistilištu živu želju za Bogom, kao bolnu jadikovku, silan plamen. Tada ista duša postaje nositeljica te vatre, tog plamena, kojeg je bog upalio. Ona se zapali istim plamenom, okreće se Bogu, koji je privlači silinom, te zarobljena Njime gori od želje da vidi blaženo gledanje u sjedinjenju sa Njime. Baš iz te vatre ljubavi proizlaze sve druge patnje. One su kao sazdane u toj vatri, u tom plamenu. Taj plamen je tako strašan, da bilo koja vatra na ovome svijetu, u usporedbi sa onom vatrom, je samo divan balzam! Ona prouzrokuje u dušama u Čistilištu silnu žeđ za Bogom:

"Tebe žeđa duša moja Gospodine,
Tebi se privija tijelo moje, kao zemlja žedna,suha, bezvodna." (Psalam 63,2)

Iz ovog se psalma može vidjeti jedna metafora, kojom se izražava želja duše za Bogom, koju mi osjećamo tu na Zemlji. No, moj Anđeo čuvar nije bio baš zadovoljan tom mojom usporedbom, jer me odmah upitao koliko duša na svijetu je u tako naprednom stadiju ljubavi prema Bogu, da bi se mogle na njih odnositi te riječi Svetog Pisma. Zaista, za mene je puno lakše ukazati na duše u Čistilištu, jer i ja sam vrlo daleko da bih osjetio tu žeđ za Bogom.

Vidim svete duše u Čistilištu privučene silom k Bogu, a one to shvaćaju kao poziv ljubavi, koja ih uništava od želje prema Bogu. To je kao vatra koja prodire sve do srži same duše, ako si mogu dozvoliti takovu sliku, no istovremeno su zadržane u Čistilištu, jer moraju zadovoljiti za svoje grijehe, jer moraju platiti svoj dug. Tu zadovoljštinu žele one same, draga im je, ma koliko god bila strašna i bolna, jer to

je jedini način da postignu blaženo gledanje Boga. One ljube tu bolnu zadovoljštinu, jer duše u Čistilištu ne posjeduju drugu volju, osim Božje i žarko je žele izvršavati. Kazna za grijehe je jedina prepreka sjedinjenju s Bogom. Jedini način da postignu to sjedinjenje je ukloniti prepreku, a jedino sredstvo za to je patnja u duši kao zadovoljština za grijehe. Ona ih pročišćuje i priprema za potpuno sjedinjenje sa Bogom.

Tako sam osjetio pročišćujuću vatru ljubavi u Čistilištu, no čini mi se da ima još nešto, realna vatra, skoro materijalna, koja ima neke sličnosti s našom vatrom na Zemlji, neizmjerno misteriozno. Anđeo čuvar mi je to potvrdio, rekavši mi da se mogu isto tako vidjeti znakovi koje ostavlja ta vatra na predmetima. Vidio sam tu vatru kao neku vrstu upaljene sjene, posve užarene, crvenkaste i tamne boje, jer je čitavo Čistilište kao osjenjeno područje tame, prema prekrasnom svijetlu koje se vidi u Nebu, svijetlu koje vide sve duše kod posebnog suda, bar na čas.

Kada se govori o Paklu, Čistilište je neusporedivo svijetlo, jer je Pakao kraljevstvo tame, iako i tamo gori vatra, tama je neprobojna. Čini mi se da plamen vatre u Čistilištu zarobljuje dušu, svu je prožima i ispunjuje, ali je i obavija, te tako pritišće, pa je duša kao lancima okovana tom materijalnom vatrom, a to joj stanje prouzrokuje veliku bol, iako je samo duh.

Vjerujem da postoji dvostruka vatra: unutarnja iz ljubavi duše prema Bogu i vanjska materijalna vatra, koja je stvarna manifestacija one prve. Isto tako, ako sam dobro razumio, vjerujem da je ista vatra u Čistilištu i u Paklu, samo u

Čistilištu je ta vatra pozitivna, jer čisti dušu i ražaruje ju ljubavlju, dok je u Paklu posve negativna, jer kažnjava i stvara mržnju.

Sve to može izgledati nemoguće. Ja pišem samo ono što mi je bilo rečeno i ono što mi je bilo pokazano. Ako sam se u bilo čemu prevario, to je stoga jer sam krivo razumio. Čistilište je tako veliki misterij! Stavljam sve u ruke svete Majke Crkve, koja zna i koja će prosuditi.

ČISTILIŠNE MUKE

Večernja molitva. Gospodin mi je htio pokazati da shvatim, što su to muke u Čistilištu, jer ovdje mi to ne možemo u potpunosti niti shvatiti niti iskusiti. Ipak, Gospodin ponekad daje pojedinim dušama na Zemlji iskustvo misterija Čistilišta, kako bi mogli poučiti svoju braću i da ih potaknemo na samilost i molitvu za te svete trpeće duše.

Shvatio sam da u Čistilištu postoji jedna jedina patnja, a to je da se trenutno ne može gledati Božje Lice. To je stvarna, direktna i ujedno jedina muka u Čistilištu, a sve druge su samo razni načini ili proizlaze iz njih. Ta je muka toliko teža za dušu, jer se ona osjeća živo privučena k Bogu. Ona želi otići k Njemu sa jednim djelatnim odrazom vlastitoga bića. Uz sve to duša ostaje kao paralizirana, jer je u njoj i potreba da ostane nepomična, iako osjeća zov Ljubavi. Ta potreba proizlazi iz duše, iz samog njezinog stanja. To je shvatljivo, jer duša u Čistilištu ne želi ništa drugo već Slavu Božju. Ona se baca u Čistilište potaknuta ljubavlju

Svetosti i Pravde Božje, stavljajući Slavu Božju na prvo mjesto, iznad svih drugih interesa. Ona hoće učinkovitu zadovoljštinu, koja proslavljuje Boga. Duša se nalazi u Čistilištu i ljubi tu patnju, koja ide na Slavu Božju i koja uzdiže Njegovu Svetost, koja se u ovom misteriju izražava kao Pravda. Ona radije tisuću puta trpi ove boli nego da se susretna sa Bogom samo zbog svoga interesa, a ne na potpunu Slavu Božju, koju ona ljubi više od sebe same. Mislim da se duša u Čistilištu može usporediti sa onim uzetim, koji je ležao na samom rubu bazena kod Ovčarskih vratiju. Taj čovjek je imao živu želju da uroni u vodu kad je Anđeo zatalasao, ali sam nije nikako mogao i to mu je bio sigurno izvor užasne boli.

To je jedina i velika patnja Čistilišta, ona i stvara Čistilište, razdiruću i goruću bol duše iz ljubavi. Sve druge muke proizlaze iz ove kao načini zadovoljštine ili posljedica ljubavi duše: to su osjećaj udaljenosti, zaborava, tame, gladi za Bogom, dugotrajnost muke, zaborav ili nemar onih koji su još na Zemlji, jasno raspoznavanje grijeha, užasna bol zbog počinjenog grijeha.

Moj Anđeo čuvar mi je tumačio što znači trajanje muke, jer je vrlo teško shvatiti kako duh može biti vezan za vrijeme:

"Vrijeme u Čistilištu, kako ga vi poznajete, ne postoji. Duše u Čistilištu vrše djela koja se nižu u različitim statusima ljubavi. Ti progresivni statusi ljubavi sačinjavaju na neki način vrijeme, jer je mjera trajanja jedinstvena. Ipak se na nikoji način ne može usporediti s vremenom na Zemlji. Ne zaboravite da je tisuću godina, u očima

Gospodnjim, kao jučerašnji dan."

Vidio sam različite stadije Čistilišta. Različita trajanja i jačina muka. Vidio sam i ono što ljudi zovu Velikim Čistilištem ili dno Čistilišta. Tamo se mogu osjetiti demoni, duše ih vide i to ih strašno muči, jer demoni rade strašnu paniku oko njih. To me začudilo, no Anđeo čuvar mi je rekao:

"Demoni ne djeluju izravno na duše u Čistilištu. Oni im ne mogu ništa. No, samo saznanje o njihovoj blizini i o njihovim pakosnim djelima, prouzrokuje strašne muke tim dušama. Demoni još na neki način ostavljaju znakove njihovog carstva tamo gdje postoje još uvijek posljedice grijeha."

Taj način muke u Velikom Čistilištu prouzrokuje moralno stanje duše kao poniženje, koje još više povećava goruću bol. Stupnjevi Čistilišta se sastoje od načina trpljenja, koje povećava bol duše. Na zadnjem stadiju pročišćavanja, tj. pred pragom Neba, ta bol duše više se gotovo i ne osjeća, još samo ostaje čežnja za sjedinjenjem sa Bogom.

Duše u Čistilištu užasno trpe, jer su zaboravljene od osoba njima dragima, koje su ostale na Zemlji i zaboravile ih. One trpe kada vide našu nemarnost, rastresenost i nepažljivost, jer je teški grijeh glede zajedništva svetih, kao i za Slavu Božju, koja im je tako na srcu, više no bilo što drugo. One moraju snositi posljedice, ne primajući pomoć zagovora, koja bi im skratila zadovoljštinu. Trpeće duše ne žele napustiti Čistilište što prije radi sebe, već samo radi veće Slave Božje, koja je za njih jedini cilj i jedi-

ni predmet njihove ljubavi. Te svete duše imaju zadatak da nas pouče o Slavi Božjoj, o našem zadatku da Ga slavimo, kao i zadatku da pojednostavimo naš unutarnji način gledanja.

Za duše u Čistilištu sve je u službi Slave Božje (muke, trpljenja, utjehe), koja je njihova jedina briga. One bi podnijele i tisuću godina Čistilišta, samo ako je to na veću Slavu Božju. One se ne brinu niti za nas niti za sebe, no to ne znači da nas ne ljube. Naprotiv, one nas ljube više od svih osoba tu na Zemlji, osim pojedinih velikih živućih svetaca, ali ostaju vezane zakonom sjetilne percepcije. Duše u Čistilištu ljube nas čistom ljubavlju Božjom. Njihova ljubav je uzdignuta nad sve ljubavi. One, kada mole za nas, hoće samo naše dobro, koje vodi Slavi Božjoj.

SVETOST BOŽJA

Već pri kraju jutarnje molitve, dano mi je da vidim nešto o Svetosti Božjoj. To je strašan osjećaj. Vidio sam veliku, kristalnu, užarenu morsku površinu, posve mirnu, neizmjerljive dubine. To more se izlijeva na svetu Crkvu, kao da je kupa i natapa, hraneći je i oživljavajući je, i na taj način uništava sve ono što nije čisto i sveto u Crkvi. Palilo je, brisalo i uništavalo u svom žaru sve nečistoće. U to neopisivo, kristalno more uronjeno je i čitavo Nebo, osvjetljeno i upaljeno: u njemu živi i djeluje svete Crkva, koja se neprestano pročišćava, sva u plamenu. U istom

moru nalazi se, na neki čudan način, i pakleni ponor, Pakao koji gori od iste užarene površine, stvarajući užasnu paklenu vatru.

Vidio sam Čistilište kao atrij vatre Slave Božje, gdje su duše uronjene u Svetost Božju, da budu pročišćene. Iz te Svetosti Božje, duše u Čistilištu izvlače nejveće duhovne radosti: potvrdu da su u milosti Božjoj i sigurnost da su spašene, sa nemogućnošću da ikad više sagriješe, isto tako i radost da mogu zadovoljiti za počinjene grijehe, te u toj zadovoljštini, koja ih oživljuje, slaviti Svetost Božju.

U tom sam viđenju shvatio da je svaki i najmanji grijeh neizmjerna uvreda Bogu, Njegovoj Svetosti, kao otrovna strelica bačena u to kristalno, Ljubavlju užareno, more. To je našoj duši tu na Zemlji neshvatljivo.

Vidio sam snopove Ljubavi Božje, kako se izlijevaju na Čistilište kao vatreni val. Duše se natapaju sa žarom, iako u strašnim mukama. I koliko se one više prepuštaju toj Božanskoj vatri, u živom žaru ljubavi, toliko postaju sve više kristalno prozirne, osvijetljene i lijepe. Što više trpe u tom moru, to više žele tu ostati, dok se potpuno ne očiste, da tako što bolje izraze slavu Bogu. Ne mogu opisati riječima sve što je vidjela moja duša. Vrlo je teško prevesti u naš osjetilni svijet vizije, koje su vrlo sažete i uzdignute istovremeno.

SA KRIŽA PROIZLAZEĆA RIJEKA MILOSRĐA

Danas mi je Gospodin dao nove spoznaje o tajni Čistilišta, koje mi se ukazalo kao rijeka bogata vodama s izvorom sa Križa u času Spasiteljeve smrti. To je rijeka Milosrđa sa užarenim vodama. Vizija je posve unutarnja, pa se trudim da je prevedem što bolje.

Vidio sam da je Čistilište nastalo od Krista Spasitelja, ili bolje od Ljubavi Oca u Sinu, koji je umro na Križu da spasi ljudski rod. On je Pobjednik nad smrću, kojoj je srušio i razorio carstvo. Prije spasa ljudskog roda u toj Žrtvi Kristovoj, Nebo nam je bilo zatvoreno. Istočni grijeh nam je zatvorio ulaz u Nebo, iako je Ljubav Božja privlačila pravednike, no bilo je potrebno da Krist postane naša Vatra Nebeska, po smrti na Križu i po Uskrsnuću. Samo On ima moć otvoriti čovjeku ono što je bilo zatvoreno po grijehu čovjeka. Samo po Njemu imamo ulaz u Nebo.

Po raspetom i proslavljenom Spasitelju, Pravda je bila potpuno zadovoljena i izvršena, tako da se Milosrđe, koje je bilo zadržano od Pravde u Bogu, moglo izliti u čitavoj svojoj punini na ljudski rod.

Čistilište nam je dano po Isusu Spasitelju, koji je Milosrdna Ljubav, kao zalog i mjesto ujedinjenja strogosti Pravde i neizmjerne Ljubavi Božje.

Teško je uobličiti ovu spoznaju, ali se nadam da ćete me razumjeti, uz svu moju nespretnost u izražavanju. Siguran sam da će sve ono što je nejasno, sveta Majka Crkva pojasniti.

U tome svijetlu vidio sam Čistilište kao rijeku. Duše su kao udarene plamtećom ljubavlju Božjom, koja ih hoće na kraju uvesti u vječnu intimnost, u Nebo. Vidio sam kako nam je Nebo dohvatljivo samo po Isusu Kristu, koji je uvijek otvorena Vrata. No, isto tako sam vidio, da prolazeći kroz ta Vrata, potrebno je biti slobodan od svakog duga prema Pravdi Božjoj. Čistilište služi dušama da zadovolje taj dug Pravdi. Vidio sam da se ta rijeka hrani vatrom Milosrđa Božjeg, dok plamenovi proizlaze iz Isusovog Srca, na Križu probodenog za spas ljudskog roda. U tom smislu, Čistilište je na neki način u Milosrdnom Srcu Isusovom, kao što je prisutno to Srce na drugi način u hodočasničkoj Crkvi, a na drugi način u Nebu. Sve se ipak zbraja u Ljubavi Njegovog Presvetog Srca.

NA ČISTILIŠTE JE POSTAVLJEN PEČAT KRIŽA

Dok sam molioRružarij za siromašne duše u Čistilištu, vidjeh jednu vrlo dojmljivu sliku. Čistilište mi je, na potpuno unutarnji način, bilo ukazano kao mjesto zadovoljštine, vrlo gusto nastanjeno i kao da je smješteno u centru Zemlje.Vidio sam neizmjerno veliki križ, tamno crvene boje, koji je bio postavljen baš tamo. Svojim krakovima odjeljivao je Čistilište od Neba s jedne strane i od Zemlje s druge strane. Sve naše molitve i žrtve pokajnice za duše u Čistilištu, uzdižu se najprije u Nebo, a onda kao kiša utjehe silaze na duše u Čistilištu. I molitve zagovornice svetih,

kao i sve dobivene milosti za Čistilište, izlijevaju se na njih na isti način, preko Križa ili bolje rečeno, po snazi Križa. Moj Anđeo čuvar tada se ukaže i reče mi:

"Na Čistilište je postavljen pečat Križa. Sveti Križ je znak Milosrđa i sredstvo vašeg spasenja. Po njemu vam je dana milost potrebna za spasenje. Čistilište je dar Milosrđa Božjeg stvorenju. Ljubav Božja je proizašla iz Križa. On je milost milosrđa i spasenja. Zato je Križ postavljen na Čistilište, jer je postavljen na sve ono što je određeno za vaše spasenje."

Zatim mi Anđeo da znak da nastavim moliti za duše u Čistilištu. Nastavih moliti Ružarij, a Anđeo nastavi pouku:

"Bez svetog Križa ne bi bilo ni Crkve ni Čistilišta. Sveta Crkva je Crkva Krista Raspetoga. Ona mora ući s Njim u misterij Križa, da bi s Kristom ušla u svijetlo Vječne Slave. Čistilište pruža mogućnost mnogobrojnim dušama, koje nisu u potpunosti ušle u tajnu Krista Raspetoga, koje nisu prihvatile poziv Crkve na žrtvu, da tako budu napokon privedene k savršenstvu u Isusu Kristu, te da po Njemu uđu u Nebesku slavu. Stoga je Križ stavljen kao pečat na Čistilište."

BOG LJUBI DUŠE U ČISTILIŠTU

Na dan posebno posvećen pokojnima, Anđeo čuvar mi se ukazao u nutarnjoj viziji, te mi reče:

"Gledaj i iskaži hvalu Bogu!"

Vidio sam čitavo Čistilište uronjeno u dvostruku svjetlos-

nu zraku vode i Krvi Kristove, koja je potekla iz Euharistijskog Srca Isusova. Moja duša je bila ushićena u toj blistavoj viziji. Anđeo je nastavio:

"To je da bi mogao shvatiti koliko Bog ljubi te duše, jer one su, kao što znaš, svete. U rijeci Krvi, koja pokriva Čistilište, Otac kontemplira sa milosrđem trpeće duše, vidi ih okupljene po Krvi svoga Božanskog Sina, te u njihovom spasu vidi svoju najveću Slavu. U rijeci čiste vode, koja se izlijeva kao osvježavajuća rosa na Čistilište, u kojoj su duše kao oprane i uronjene, Isus na njih djeluje svojom ljubavlju i privlači ih njome. On ih poziva u Slavu Nebesku, privlači ih u sebi i po sebi prema Ocu. U blistavoj rijeci gorućeg svijetla, koje obasjava tamu Čistilišta, Duh Sveti širi plamenove ljubavi preko Euharistijskog Srca Isusova, da raspali te svete duše."

Čuvši te riječi, osjećao sam najveći ushit. Anđeo zaključi:

"Presveto Trojstvo ljubi duše u Čistilištu. Otac ih ljubi u Sinu i u Duhu Svetome. Sin ih ljubi radi Oca i Duha Svetoga. Duh Sveti ih ljubi sa Ocem i Sinom. Svaka od Tri Božanske Osobe Presvetog Trojstva kontemplira te duše u tajni Spasenja ljudskog roda, koja je najveća Njihova Slava i razlog njihove stalne ushitne radosti. Otac je spasio ljude po Sinu i u Sinu, Krist ih je otkupio za Oca, a Duh Sveti ostvaruje u njima Spasenje, ponuđeno im od Oca i Sina. Njihova Slava je savršena, kao što je savršen i ushit."

Te su riječi bile pomalo teške za razumjeti, no Anđeo me pozvao da napišem sve što mi je govorio. Nadam se da nisam napravio neku pogrešku. Tada je sve nestalo iz mog duhovnog viđenja.

ZORA NOVOG DANA

"Noći više biti neće i neće trebati svijetla od svjetiljke ni svijetla sunčeva: obasjavat će ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova." (Apok. 22,5)

To je ta divna vizija neba, koju nam daje sam Gospodin u "Apokalipsi", vizija vječnog Božjeg dana. Kako sam svaki dan čitao dijelove Biblije, ove riječi Ivana Apostola su za mene značile mnogo, jer su me hranile nadom, dok se moj duh našao posebno naklonjen molitvi za duše u Čistilištu, te moleći za njihovo brzo i učinkovito oslobođenje, da bi tako što prije okusile ljepotu Dobrote Božje.

Shvatih tada da je Čistilište kao zora toga dana. Neka vrsta polusjene u usporedbi sa Nebom, kao i u usporedbi sa tamom vjere tu na Zemlji. Nije to bila ni vizija ni slika, već plod meditacije, prepuštene da je vodi Duh Sveti. Činilo mi se da smo mi na Zemlji i da se mučimo s poteškoćama, kako bi postigli to svijetlo, što nije ništa drugo nego Nebo.

Mi u našim borbama sa poteškoćama na Zemlji, dobivamo mnoga prosvjetljenja da postignemo vječni Dan, zahvaljujući svetoj Majci Crkvi, koja nas vodi, prosvjetljuje, poučava, hrani i podržava. Sve nas to mora navoditi da postignemo Nebo. Ako smo dobro izvršili životni zadatak, te je sve dovedeno kraju dobro ostvareno i učinjeno, bez zastoja i kašnjenja, ulazimo sigurno u Nebo, da primimo našu nagradu i naš odmor. Ako pak naš posao nije dovršen, ako smo sve dobivene pomoći prezreli i odbacili, ili još gore pogrdili, ne preostaje ništa drugo već prokletstvo, vječna noć. Neka Gospodin očuva naše duše, neka ih

obrani od toga zla! Ako je pak djelo nedovršeno, ako se moraju dovršiti neke pojedinosti, treba još urediti neke stvari, idemo u Čistilište, u tu zoru, koja dolazi prije svijetla Neba. No, tu duše ne mogu više raditi. U Čistilištu se ne prikuplja ništa više, ne mogu se više steći zasluge. Trebat će čekati da netko na Zemlji molitvama i žrtvama za duše u Čistilištu dovrši naše nedovršeno djelo, naš nedovršeni zadatak, te ga na neki način spase, jer svako ljudsko djelo učinjeno na Zemlji ide samo na slavu Božju, radi stvaranja, u Njemu i po Njemu, Njegovog Kraljevstva.

VATRENO PREDVORJE KUĆE OČEVE

U jednom unutarnjem viđenju bilo mi je prikazano Čistilište kao plamteće predvorje Kuće Očeve. Predvorje kroz koje neke duše moraju samo proći, dok druge moraju ostati dulje ili kraće vrijeme, prije nego što će ući u Nebeske stanove. Shvatih to sa lakoćom zahvaljujući jakom svijetlu, koje je oblilo moj razum.

Istovremeno vidjeh divnu sliku. Nebo mi se ukaže u divnom svijetlu kao prostrana kuća, krasnih ili bolje, predivnih prostorija od svijetla, povezanih svjetlosnim galerijama, smještena u prekrasan vrt, okružen svjetlosnim zidinama, čija vrata čuva mnoštvo Anđela. U središtu tog vrta uzdizalo se ogromno stablo, sve u zelenilu, bogato raznovrsnim predivnim plodovima, mirisnim cvjetovima i divnim zelenim lišćem u krošnji. Bio je to simboličan prikaz drva Križa i milosti koje se dobivaju po Njemu. Nad

drvetom je sjalo blistavo svijetlo, koje je osvjetljavalo čitavi taj prostor.

Vidjeh tisuće i tisuće duša, koje pristizahu na Vrata Nebeska. Neke bijahu odmah uvedene u Kuću Očevu, dok su mnoge druge Anđeli vodili u predvorje Kuće Očeve. One su se morale očistiti u vatri od mrlja grijeha, prljavštine, koja je narušavala ljepotu njihovih bijelih odijela, i od ostataka već opranih mrlja, no neočišćenih do kraja.

Anđeli i sveci u Nebu pobirahu razne vrste voća i cvjeća sa drveta Križa i stavljahu ih u dragocjene, zlatne košare, dok su drugi Anđeli nosili sve prema hodočasničkoj Crkvi na Zemlji, isto tako prema plamenom predvorju Kuće Očeve, te tako podržavaše duše na Zemlji , kao i u Čistilištu. Milijarde Anđela uzlaziše sa Zemlje u Nebo, sa košarama punim zrncima tamjana, kojeg su palili pred Licem Gospodnjim. Taj tamjan su molitve i dobra djela sa Zemlje. Jedan dio tog tamjana palio se na posebnim oltarima. Bijahu posluživani od Anđela koji su nosili krasno voće ili cvjeće. Sve je to bilo određeno za predvorje Kuće Očeve. Shvatih tada da su ta zrna tamjana svete Mise prikazane za duše u Čistilištu. Sve se to događalo u blistavom svijetlu, sa pjesmom, u molitvi i radosti.

Vidjeh isto tako, da što se više svetih Misa prikazuje za duše u Čistilištu, to je bogatiji urod voća i cvjeća. Zahvaljujući molitvama i prikazanim žrtvama za duše u Čistilištu, njihovo vrijeme čišćenja se skraćuje, a muke ublažuju. Duše su neprestano pristizale u Predvorje.

Da bi ušle u Nebo u posve bijeloj i blistavoj odjeći, sjedinjivale bi se sa mnoštvom svetih, pjevajući slavu Bogu,

kojeg su od toga časa posjedovele zauvijek, ushićene od radosti vječne.

ZATOČENIK MILOSRĐA ČUVAN OD PRAVDE

U mnogim viđenjima o Čistilištu, koja mi je Gospodin pružio, mogao sam ući u tajnu u onolikoj mjeri koliko je to Gospodin dopustio i mislio da je dovoljno za izgradnju i posvećenje duša, koje će čitati ovu knjigu. On je sigurno htio da se te duše posvete, povjeravajući te tajne svoga Srca tako slabom sredstvu, kao što sam ja. On će dozvoliti da se moli za mene, čitajući te tako nespretne redke.

Čistilište mi se ukazalo kao mistični zatvor, podignut iz Božjeg Milosrđa, a čuvan od Božje Pravde. No, taj zatvor ima neke posebnosti koje ga čine jedinstvenim. Čistilište je kao svjetlosni zatvor, stvoren od Milosrđa Božjega. Duša mora očistiti prljavštinu grijeha, da bi bila dostojna ući u Kraljevstvo Nebesko. Mora ostaviti sve što zaustavlja njezin ulazak u Nebo. Najčudnije u tom zatvoru je to što nema ni zidina, ni ćelija, ni čuvara; duša čuva sama sebe i na nju ne djeluje nikakva druga sila, već samo želja da se sjedini sa svetom Voljom Božjom. Imajući jasni uvid u svoje stvarno stanje, kao i svoje nemoći da uđe u Nebo, prepušta se Ljubavi Božjoj da ju privuče svom svojoj silom. Ljubav Božja ih poziva da uvide kako se zadovoljština za grijehe mora izvršiti radi Pravde Božje, i ma kolko ih to koštalo, one hoće i žele izvršiti zadovoljštinu.

Jedini zatvor u cijeloj toj mistici jest Pravda Božja. Stanje duše u Čistilištu, kao i cijelo njezino trpljenje, jest prepustiti se s ljubavlju Bogu, koji je snažno privlači snagom ljubavi, istovremeno iskazujući potrebu Pravde. Duša žarko žudi da se baci u neizmjernu Ljubav, no to nije moguće dok ne plati sve svoje dugove prema Pravdi Božjoj. To je Čistilište.

Vidio sam dušu koja bi rađe ostala tisuću puta u Čistilištu, pa makar i do sudnjeg dana u ispaštanju, no riskirala (kad bi to bilo moguće) da se pokaže pred Bogom, a da nije prije toga isplatila sav dug prema Pravdi Božjoj. Ona se rađe pročišćuje od grijeha i vidi svoje odijelo očišćeno, no doći na svečanost u Vječnost, pa makar i sa najneznatnijom mrljom. No, u stvarnosti se taj problem ne postavlja pred duše u Čistilištu. One se u potpunosti predaju u svim stvarima Božjem Milosrđu, prepuštajući u svemu Njemu svako vodstvo i inicijativu njihovog pročišćavanja, kao i oslobađanja.

VIĐENJE VELIKOG ČISTILIŠTA

Tek što sam legao i molio neke molitve za duše u Čistilištu, ukaže mi se moj Anđeo čuvar, te mi reče vrlo ozbiljno: "Gledaj i moli mnogo!"

Vidjeh tada očima duše strašnu vatru bez kraja, koja je gorjela bez prestanka uvijek jednakom jačinom, u potpunoj tišini. Nikakav znak pucketanja, baš ništa, osim što je izgledala određena istom snagom, jakošću i žarom.

U čitavom tijelu sam osjetio palež te vatre i strašnu žeđ u ustima. To sve me užasno prestraši. Taj strah postao je još veći kada sam u toj vatri ugledao tisuće i tisuće siromašnih duša, koje su stajale stisnute jedna uz drugu, bez ikakve komunikacije, samo ih je vatra ujedinjavala. Izgledale su utučene, kao da su smrznute od te vatre u kojoj su se nalazile. Istovremeno mi je dana milost da shvatim mnoge druge stvari. To što vidim je "Veliko Čistilište", koje je, ako sam dobro razumio, kao i Pakao, izuzev vječnih muka, mržnje prema Bogu i drugim dušama i očaja. To tako užasno stanje ne može se ni shvatiti, niti opisati, a ja sam ga shvatio tako kako sam ga opisao.

Duše se nalaze u Velikom Čistilištu neprestano uronjene u nadi i u stanju potpune razgolićenosti i suhoće, kao vezane i zatvorene u toj vatri i prožete vatrom. Izgledalo mi je da su te duše, na neki nejasan način, okrenute prema Bogu, tj. ne spoznavši baš jasno tu istinu, već su jednostavno usidrene u Volji Božjoj, na jedan vrlo bolan način. Ako se ne varam, čini mi se da su one u tom stanju više bile pročišćene nego utješene, više su gorile, no što su bile rasvijtljene. Bilo je to strašno, užasno stanje.

Kako sam mogao shvatiti u tom Velikom Čistilištu, najvažnija stvar kod tih duša, koje su se tu nalazile, bijaše uništenje te neke kore, koja je muka zbog počinjenih grijeha.

To je pročišćenje vrlo pasivno, ako se to tako može reći, iako duša sudjeluje čitavim svojim bićem, pomoću savršenog sjedinjenja čitavog svoga bića, svih svojih želja i sve svoje volje sa potpunom Voljom Božjom.

Ovdje duša ne može spoznati, niti shvatiti stupanj svoga pročišćenja, koje Bog izvršava po svojoj Ljubavi. Ona ne shvaća u tom Čistilištu niti najmanji napredak, kao niti najmanje olakšanje u tim svojim mukama. Ona ne zna kolika će biti ta muka, samo ima dosta jasan uvid u svoje stanje, te se stoga nada, jer zna da je spašena, te da će izaći iz toga mjesta čišćenja, ali ne zna kada. Ona ne može slutiti dugostrajnost tih muka, niti etape svoga čišćenja. Zahvaljujući toj spoznaji, duša koja se nalazi u Velikom Čistilištu, je kao uronjena u svoju samoću. No, ona isto tako zna da nije zaboravljena niti napuštena od Boga, niti od svete Crkve. Njezine su spoznaje tako općenite, da ona shvaća i vidi svoje stanje okrutno, ne mogavši naći nikakvu utjehu, već samo neku suhoparnu nadu, jer njezine su moći tajanstveno vezane uz zadatak koji mora izvršiti, nesposobna za bilo što drugo, no da se podloži Volji Božjoj.

To stanje u Velikom Čistilištu je vrlo bolno, iako niti tu ne nedostaje utjehe. Prva i najvažnija utjeha i ono najvažnije što daje nadu svim dušama u Čistilištu je potpuna i umirujuća sigurnost, i ona je izvor svih utjeha, mira, sreće, zahvalnosti prema Bogu i velike želje da Ga se proslavi. No, tu ima i velikih kratkotrajnih prosvjetljenja, kao munjevite zrake svjetla u toj tako strašnoj vatri, koja je tako užasne boje, da utjera strah u kosti. Tamo je zaista kao u jednoj užarenoj peći, vatra je skoro crne boje i tako je strašno vruće. Bar sam tako mogao vidjeti. Gospodin mi je sigurno tim načinom viđenja htio ukazati na učinak tako strašne vatre, više pročišćujuće, nego prosvjetljujuće, za one duše koje se nalaze u njoj.

U toj vatri ima rasvjetljenja kao munjevitih zraka svjetlosti, vrlo daleke jeke, vrlo prigušeni zvuci radosti, koji proizlaze sa Neba, kao i molitve svete Crkve za duše u Čistilištu. U Velikom Čištilištu duše ne čuju ustrajno zvukove utjehe koje im daju molitve za njih. Mnogo više i ustrajnije, sa neizrecivom težnjom, duše su uronjene u stalno živu i jaku želju za Bogom, te osjećaju bol već pri samoj pomisli na to da ne mogu kontemplirati Boga onako živo i s onom jasnoćom kojom Ga žele vidjeti.

Ove jadne duše u Velikom Čistilištu ne uživaju nikakve druge utjehe, kao što to doživljavaju duše u Srednjem Čistilištu, a još više one na Pragu ulaza u Nebo. Ove duše ne uživaju tu radost da vide Blaženu Djevicu Mariju, kao ni svece koji mole za njih u Nebu. Najviše što mogu vidjeti u munjevitom prikazu su njihovi Anđeli čuvari, koji mole za njih bez prestanka. Za neke liturgijske blagdane, one čuju kao neku jeku od radosti što se slavi u Nebu, koja ih ohrabruje i tješi. Govorim "vidjeti" i "čuti", da bih ukazao na one odnose koji su nama tu na Zemlji nepoznati u našim osjetilima. Takvi odnosi ipak postoje, a mogu se usporediti sa gledanjem Boga na anđeoski način.

Što se tiče molitava za duše u Čistilištu, koje moli hodočasnička Crkva, one ih uopće ne mogu čuti, niti osjetiti. Ipak, te molitve se daju njima, iako one to ne vide i ne čuju. U najviše slučajeva te molitve služe za skraćenje boravka tih duša u Velikom Čistilištu.

Razmatrajući tu tajnu, molio sam za te trpeće duše. Zamolio sam svog Anđela čuvara da združi svoje molitve sa mojima. Kako je moguće podnijeti tako velika i jaka

trpljenja? Moj Anđeo me čvrsto držao za ruku. To je bio siguran znak za mene da me on čuva i jača, da mi pomaže, te mi poručuje da je to posebna, nadnaravna milost, koju mi je dao Bog. Ne znam kako sam u takvom stanju uspio primjetiti te znakove, te milosti posve duhovnog karaktera, a koje su tako stvarne. Tada mi Anđeo reče s velikom ozbiljnošću:

"Ti znaš, da je i najmanji grijeh uvreda Bogu. To znaju i te duše, te ne prestaju, u svim tim bolima, zahvaljivati Bogu za blagost kazne. Jer muka je vremenita, dok je uvreda vječna i nije bila samo jedna uvreda, već vrlo često, veliki broj uvreda!

Tu u Velikom Čistilištu se nalaze zasigurno vrlo teški grešnici, ali i duše koje su primile velike milosti, a nisu odgovorile na njih, kao i duše koje su bile pozvane da prihvate velike odgovornosti, ali nisu posve odgovorile na taj poziv. Stoga ćeš u Velikom Čistilištu vidjeti i veliki broj svećenika i posvećenih duša, prelata, biskupa, kardinala, pa čak i papa. Tu ćeš ujedno i naći brojne političke dirigente, predsjednike država, kao i voditelje naroda, kraljeve careve, prinčeve, guvernere. Sve te siromašne duše moraju podnijeti muke Velikog Čistilišta zajedno sa kriminalcima, nemoralnima, s velikim grešnicima, koje je spasilo Milosrđe Božje, a koji su u zadnjem času uspijeli izbjeći Vječni ponor.

Moli, moli mnogo i daj da se moli za te duše! Molite posebno za duše posvećene Bogu i vaše pretpostavljene. Ostani u miru, ništa se ne boj i budi vjeran!"

Kada je Anđeo završio tu pouku, misterij Velikog Čisti-

lišta se zatvori, dok glasovi pjevahu sa prizvukom velike tuge: “Žeđa duša moja Gospodina Boga jakoga, živoga: kad ću doći i pokazati se pred Licem Božjim?”

Zatim se sve to sakri mojem unutarnjem viđenju. Shvatih da za čitavog trajanja tog viđenja moja je koža postala crvena i pekla me kao da sam izgorio na suncu, a ruke i usne su mi se raspucale. Bogu hvala! Više puta Gospodin dopušta te vanjske znakove, posve nevažne, da bi raspršio sumnje u mojoj duši poslije ovih komunikacija. Ako su ti znakovi i neugodni i bolni, sadrže male darove za te duše u Čistilištu, jer njihova vrijednost i smisao se sastoje baš u tom daru za njih.

VIĐENJE SREDNJEG ČISTILIŠTA

Kasno uvečer, dok se nalazim u tišini i u samoći, da bih molio za duše u Čistilištu, ukaže mi se moj Anđeo čuvar, sav okružen svjetlom. Pruživši ruku, reče:

“Gledaj i moli mnogo!”

Pred mojim untarnjim očima otvori se more vatre. Ta vatra šumi, a ogromni svijetli plamenovi neprestano se dižu i nestaju, pucketajući i siktajući takvom snagom, da su uši kao probušene. Tisuće i tisuće duša pružaju ruke, uronjene u vatru i bičevane plamenovima, koji se uzdižu u naglim odskocima. Na taj pogled krenem unatrag i molim sa najvećim mogućim žarom, no pričinja mi se da ta vatra zahvaća i moje tijelo, da me remenovi plamena bičuju bez prestanka. Usta su mi suha i otvrdla, osjećam da se gušim.

Čini mi se da sve duše što ih vidim, prave mase!, podnašaju pravu muku gušenja. Viđenje nije tako statično kao jučer. U ovom današnjem viđenju primjećujem stalno kretanje, dosta diskretno i istovremeno, skoro neprimjetno u svojim manifestacijama, no ipak dosta dinamično. Duše se nalaze u tom kretanju i čini mi se da shvaćaju to svoje stanje vrlo nejasno, no vrlo bolno. To je neka vrsta kretanja duše u tom Srednjem Čistilištu. Početak kretanja prema Nebu, no bez i najmanje svoje volje. To je kao neka vrsta unutarnjeg poriva, koji ih gura prema Bogu, poriva usađenog Vječnom Ljubavlju nad njima, kao da se Bog nagnuo nad njih da ih privuče k sebi. Sve je to vrlo teško objasniti riječima.

Već od samog početka ove kontemplacije, shvatio sam da se radi o Srednjem Čistilištu, u kojem su mi duše prikazane kao uronjene u neku vrstu vatre, tj. svijetlog fluidnog plamena. One su same, stojeći pred Veličanstvom i Svetošću Božjom, sa jednom neizbrisivom nadom, što je ujedno i njihova utjeha. Njima je dozvoljeno da shvate Boga u njegovom Milosrđu, te Ga stoga ne prestaju slaviti. One imaju mnogo jasniju spoznaju o Bogu, nego što je imaju duše u Velikom Čistilištu. One se čiste u velikoj boli i trpljenju, no istodobno su prosvijetljene i to ih tješi i daje im mogućnost da slave Boga, ne samo pasivnim prepuštanjem Njemu i Njegovoj Svetoj Volji, već poduzimaju vlastitu inicijativu zahvale. To je stupanj teškog trpljenja, ali istovremeno i velikih utjeha.

U Velikom Čistilištu duše se pasivno predaju čistoj Volji Božjoj, u suhoparnoj, posve goloj nadi. Ovdje u Srednjem

Čistilištu, duše su privućene i o tome imaju jasnu spoznaju. Ipak, ne mogu se proslijediti prema Bogu, koji ih privlači, pa se u istom času osjećaju snažno privučene od Boga i zadržane. One se drže čvrsto Ljubavi Božje, prihvaćajući sa zahvalnošću ovaj plamen, to trpljenje, to stanje rastrganosti, ne gledajući na snagu i dugotrajnost toga stanja, koje njima uopće nije poznato. One trpe, a da ne znaju niti koliko, niti kako dugo.One ne mogu imati nikakvu spoznaju o svom stanju, niti se pitaju, a niti imaju mogućnosti pitati, koliko još trebaju trpjeti. One ljube, mole i ispaštaju za svoje grijehe i to isključivo iz ljubavi, sa spremnošću punom ljubavi za ono što Božja Svetost traži od njih.

Duše, koje se nalaze u Srednjem Čistilištu mnogo trpe. Vjerujem da, što je duša više privučena Bogu na kraju Čistilišta, to je u njoj veća čežnja za Bogom, te postaje kao goruća vatra, prouzrokujući joj sve veća i žarča trpljenja. Što su bliže cilju, to više žude i teže da ga dostignu. Trpljenja iz ljubavi su sve jača i žarča, dok trpljenja za kazne postepeno slabe i nestaju.

U Srednjem Čistilištu duše uživaju plodove utjehe i velike radosti, koje ne samo da ih ispunjaju radošću, već i zahvalnošću. Istodobno raste njihova želja da gledaju Boga i ta želja za Bogom, za tim gledanjem, povećava im bol.

Prva od tih utjeha je shvaćanje Boga i Njegove nježnosti prema njima. One shvaćaju i vide prave valove Božje Ljubavi, koja ih privlači, osjećajući taj poziv kao ushit i, istovremeno, trpljenje u najdubljoj intimi svoga bića. Njihova ljubav se proširuje, no ne u sebi samoj, već u

djelovanjima. Njima se svaki puta ukazuje na molitve što se prikazuju za njih, na svete Mise, kao i na dobra djela, koja uzlaze sa Zemlje prema Prijestolju Presvetog Trojstva, a namjenjene su njima. One uživaju i zahvaljuju.

Mogu isto tako vidjeti i ako se neke osobe ne mole ili su ih potpuno zaboravile. Tada su vrlo žalosne, ne zbog sebe, već zbog osoba koje na takav način gube vrlo dragocijene milosti, ali su iznad svega žalosne, jer vide kako je slabo čašćena Slava Božja i kojoj se tako slabo klanja. To je teška bol za te duše kada vide kako se Boga ne slavi kao što bi trebalo. Druga utjeha za duše u Srednjam Čistilištu su česte posjete Blažene Djevice Marije, koja ih dolazi utješiti i, iznad svega, pomoći im. Ona im kao Majka dobre nade, ulijeva nadu. Ona je Glasnica Božje Ljubavi. Presveta Djevica Marija pohađa Čistilište na svaki svoj blagdan i tada izbavlja veliki broj duša iz Čistilišta. Veliko Čistilište nema tih utjeha da vidi Majku Božju, dok duše iz Srednjeg Čistilišta uživaju tu radost i utjehu da je vide redovito. One imaju i tu radost da vide često svoje Anđele čuvare, svoje zaštitnike, koji mole za njih i upućuju ih na strpljivost i na mir. Posebno ih potiču na ljubav i zahvalnost!

Vidjeh također da ove duše iz Srednjeg Čistilišta dobivaju ponekad dopuštenje od Gospodina da se ukažu nama na Zemlji, bilo stoga da shvatimo misterij Čistilišta ili da bi nas obavijestile o opasnostima u koje ulijećemo, a koje su im objavljene od Gospodina. Vidio sam vrlo jasno da su te objave poznate dušama samo vrlo relativno, koje se često nazivaju objave utvare. To su pozivi duša iz Čistiliš-

ta. Često, no ne uvijek, jer Sotona je otac laži i učitelj iluzije i prijevare. Vidio sam da sve te tzv. duše, koje se pojavljuju na spirituističkim seansama, nisu nikada duše iz Čistilišta, već su to zli dusi, koji krivotvore imena pozvanih duša, a često puta poprime i njihov oblik kako bi što bolje lagali i posijali što više sumnje i tako krivotvorili sudove ljudi. Spiritizam je izravni utjecaj Pakla, prava i istinita paklenska religija, koja se temelji na taštini, znatiželji i laži. Danas proizvodi i prouzrokuje mnogo zla.

Moj Anđeo čuvar, koji je stalno uz mene da me jača i prosvjetljuje, reče mi s nježnošću:

"Ti možeš promatrati Srednje Čistilište, koje nije tako strašno kao Veliko Čistilište. No, nemoj misliti da se radi o dva stadija ili dva načina posve neovisna jedan o drugome. Uglavnom, duše koje moraju proći kroz ovaj stadij, prije nego uđu u Srednje Čistilište, moraju prije proći kroz Veliko. Vrlo su rijetke duše, koje izbjegnu Veliko Čistilište. One tamo ostaju dulje ili kraće vrijeme, više puta samo jednu minutu, a više puta godinama, pa čak i stoljećima. Grijeh je vječna uvreda Bogu.

Duša nakon posebnog suda ostaje kao oduzeta i uništena, jer je otkrila užas grijeha, kao i njihovu težinu, te njihov užasan učinak i posljedicu.

Na taj pogled duša ostaje kao paralizirana. Nepomična kontemplira Pravdu Božju, koja se na njoj izvršava, kao i Milosrđe Božje, koje ju je spasilo od propasti. Zatim ona kreće prema Bogu, koji je privlači u svojoj neizmjernoj Ljubavi. Tu duša prelazi u Srednje Čistilište i u njemu ostaje pred Božjom Ljubavi, no sada Ga može kontemplirati.

On je privlači svojom Ljubavi. Tu vidi Ljubav sasvim izlivenu na nju kao i na čitavu svetu Crkvu.

U Srednjem Čistilištu duša izlazi iz sebe same i shvaća što znači pripadnost svetoj Crkvi. U tom dijelu Čistilišta vidjet ćeš duše svih klasa i dobi i vremena. Treba se moliti neprestano za njih. Morate moliti za sve duše u Čistilištu!"

Tada se zatvori misterij Srednjeg Čistilišta i iz daleka čuh glasove koji pjevahu: "Gospodine, pred tobom je svaka moja želja i moja molba, Tebi nije skrivena!".

VIĐENJE NEBESKOG PRAGA

Poslije molitve Anđeo mi pokaza Nebeski Prag, koji je kao vrh Čistilišta. To je svijet svijetla i mira. Taj Prag mi je bio prikazan kao neka beskrajna, užarena ravnica. Oganj je vrlo blijed, neshvatljive jakosti i dubine, obliven svjetlošću koja proizlazi iz Neba. Tu sam vidio tisuće i tisuće duša u molitvi, mirne i istovremeno uronjene u neizrecivu ljubav i trpljenje. I moja duša je uronjena u taj oganj, koji je izjeda u njenoj najdubljoj intimi. Čini mi se da taj oganj prolazi kroz moje vene kao dugi plamenovi. Čitavo tijelo mi gori, no obuhvaća me veliki mir i sreća. Molim u šutnji.

Ne može se izreći što je to Prag. To je trpljenje ljubavi nošeno prema svom bližnjemu. To je golo trpljenje iz ljubavi, potpuni i neopisivi ushit ljubavi, sjedinjen sa užasnim, teškim i prodornim trpljenjem. Ne mogu ništa više o tome reći. Duše na Pragu privlači neizmjerna ljubav prema Ljubavi Božjoj, koja ih privlači i posjeduje, natapa

ih svojom Ljubavi, te im se objavljuje bez mjere. One pak odgovaraju na tu Ljubav, te se prpuštaju toj Ljubavi, koja ih preuzima i veže, s kojom se ne mogu još uvijek sjediniti. Baš u tom izljevu Ljubavi one osjećaju svu svrhunaravnost ljubavi i patnje.

Na Pragu nema druge patnje, osim ove želje za sjedinjenjem, koja je tako jaka da se to ne može izreći! Duše na Pragu dobivaju stalno velike utjehe, koje su s druge strane prava muka ljubavi. Ljubav im se predaje i one ne žele drugo, već samo odgovoriti na tu Ljubav, ali nisu u mogućnosti odgovoriti sasvim. Ljubav daje sve od sebe, one sve to primaju, no ne mogu sasvim zagrliti tu Ljubav.

Kako to rastumačiti? Te duše su u neprestanom radosnom ushitu. One slave Boga i prepuštaju se Njegovoj Ljubavi, pa su stoga kao u nekoj agoniji ljubavi, jer Ga ne mogu slaviti i hvaliti kako bi to htjele i kako bi to trebalo biti, jer to će moći postići samo u Nebu. Ne mogu se potpuno sjediniti s Bogom, koji ih zove, privlači i čeka čeznučom ljubavlju.

Na Pragu nema nikakve druge patnje. Sva patnja se istopila, sačinjavajući s ljubavi jednu cjelinu. Patnja i ljubav se sjedinjuju u potpunoj jednostavnosti ili, bolje rečeno, jedinstvenosti. Kada se i posljednji atom patnje, čežnje i želje raspline u Ljubavi, duši privučenoj tom Ljubavi nepokon se otvara Nebo.

No, te svete duše ne znaju kada će se to dogoditi. One nemaju nikakvo saznanje, niti za vrijeme, niti za dubinu i jačinu patnje koju podnose, jer pate iz ljubavi i ljube tu patnju. One se prepuštaju plamenu Ljubavi, koji ih pali, ras-

vjetljuje i prosvjetljuje, dovodi ih do agonije u čežnji za Ljubavlju. One mogu osjetiti i shvatiti Ljubav i sve njezine izražaje, darove, nježnosti, sve manifestacije te Ljubavi, no žele biti s Njim, obuhvatiti Ga zauvijek.

Prag je neka vrsta predvorja. U toj predkušnji ujedinjuju se ljubav i patnja kao jedna jednina. Na Nebu nema više nikakve patnje, čak niti sjene bilo kakve patnje. Ovdje izgleda da se sva patnja i sva trpljenja ujedinjuju na jednom mjestu, u službi Ljubavi. Volio bih naći plamene riječi, da bih izrazio svu tu bol! Ljudski riječnik je preslab da bi izrazio ono što ne pozna, kao i u ekstazama ili uzlascima na Nebo, duša ne može poznati sasvim, već samo približno i na neki prolazan način.

Na Pragu duše uživaju velike utjehe, koje su istovremeno poticaji za željom da ljube još više. One stalno kontempliraju svoje Anđele čuvare, koji su uvijek blizu, potiču ih neprestano na slavu i zahvalu. Njih posjećuju sveci, posebice njihovi zaštitnici, patroni sveti Josip i sveti Mihael Arkanđeo, koji je veliki Anđeo Čistilišta, no iznad svih u Prag Neba vrlo često dolazi Blažena Djevica Marija, posebice na svoje liturgijske blagdane i sve subote. Ona dolazi da bi utješila te svete duše, donoseći sa sobom blaženstvo Neba, nadu i pregršt Ljubavi Božje.

Te duše zadivljene zahvalnošću, opite ljubavi i čežnjom Neba, participiraju svim nebeskim liturgijama, te shvaćaju u svakom času svu njihovu skladnost i divotu, a to još više povećava njihovu bol za Bogom. Čini mi se da imaju sve što i Nebo, osim izravnog gledanja i posjedovanja Boga, te baš to neposjedovanje je pravi uzrok njihove tako užasne

patnje za ljubavlju. I zaista, samo gledanje i posjedovanje najvećeg i jedinog Dobra mogu usrećiti i zadovoljiti dušu. Iako duša prima zaista prekrasne i izvanredne darove, ostaje čežnja ljubavi za Bogom.

Vidio sam da su duše koje se nalaze na Pragu vrlo dobro prosvijetljene glede svih situacija potreba Vojujuće Crkve, te one mole Boga na naše nakane i misle na nas mnogo više nego što mi mislimo na njih! One mole najdragocijenije dobro za nas, a to je sve veća Slava Božja, te se posebno zauzimaju za nas. Ponekad dobivaju, prema potrebama svete Crkve, poseban zadatak da nam se ukažu, da preduhitre, da opomenu ili jednostavno da privuku našu pažnju na misterij Čistilišta, te da nas mole za molitve i dobra djela. Ne mogu ništa više reći o tome, jer sam sve rekao, iako je meni ono što sam vidio mnogo jasnije, ne mogu pronaći riječi kojima bih to opisao i pojasnio.

Moja je duša bila uronjena u tu kontemplaciju, divnu i bolnu istovremeno. U jednom času Anđeo mi reče:

"Ti si kontemplirao Prag Neba. To je Kraljevstvo čiste Ljubavi i gole patnje, duše idu prema nebeskom Jeruzalemu i dolaze pred Kralja. One ostaju tu kraće ili dulje vrijeme, ali nikada tako dugo kao u Srednjem i Velikom Čistilištu, jer žar želje ljubavi Praga je zadnje i brzo čišćenje. Treba se mnogo moliti za te svete duše, prikazivati svete Pričesti za njih. To mnogo pridonosi njihovom oslobođenju."

Prag je nestao iz mog viđenja. Dok sam ostao zahvaljivati, čuo sam duše koje pjevahu divnim glasom:

"Oslobodio si me od smrti. Spasio si nogu moju od pada,

da hodam u Tvojoj prisutnosti u svjetlu živih. O, Bože!"

VIZIJA NADE I MIRA

Blagdan je svetog Paskvala Baylona, sveca Presvete Euharistije. Na svetoj Misi molio sam ga posebno za duše posvećenih osoba, koje u Čistilištu čekaju pomoć i utjehu naših molitava. Kod zahvale izmolio sam Križni put za njih. Na kraju molitve, Gospodin mi je pokazao u unutanjem viđenju slike, koje su me vrlo potresle.

Vidio sam onu kišu duša o kojima sam već govorio nekoliko puta. Najvećim dijelom, te su duše išle u Čistilište u smirenoj šutnji. Istovremeno sam vidio tisuće i tisuće duše koje su, kao sjajne zvijezde, uzlazile iz Čistilišta, te okružene svjetlom ulazile u Slavu Božju. Tokom viđenja duše su bile u neprestanom pokretu. Lagani pad snježnih pahuljica prema Čistilištu, munjeviti uzlaz prema posjedovanju Neba onih duša koje su se ukazale kao svijetleće zvijezde. Sve je izgledalo kao predivan balet sa krasnim svijetlom, ljubavlju i milošću.

Ne vjerujem da je nedostojno usporediti Čistilište sa zlatnom košnicom, koja se nalazi u vrtu Božjem i oživljava je stalni pokret. Košnica nadoknade, gdje pčele neprestano lete, sakupljajući nektar na rascvjetalim gredicama Milosrđa. To je košnica molitve u kojoj one proizvode med njihovim nebeskim milostima, zahvaljujući molitvama svete Crkve za pokojne, odakle uzlijeću napokon ravno u Nebo.

Vidio sam da u Čistilištu ima puno više duša nego što ima

ljudi na Zemlji! I ne samo to, već silna mnoštva neprestano pristižu, dok druge duše odlaze u Dvore nebeske. Mogao sam isto tako zapaziti da ima puno više duša u Čistilištu nego u Paklu, iako je nažalost i na nesreću pun propalih duša. Niti približno si ne možemo zamisliti koliko se neizmjeran broj duša gubi. Kada bi se to znalo, mnogi bi promjenili način života.

Moj sveti Anđeo čuvar mi se ukaza i razjasni mi mnoge stvari, koje ću samo dijelom ovdje iznijeti:

"Sve je više duša koje propadaju u pakleni ponor. Opasnost od propasti je sve veća, a uzroci su sve veće zablude u vašem načinu življenja, tj. ono što vi posve krivo, sa sve većom sljepoćom taštine, nazivate napredak civilizacije. Da li je možda napredak civilizacije poklanjati veću pažnju i davati veću važnost stvarima koje prolaze, zadovoljavanjima tako prolaznih i prijevarnih želja, a ne vječnim Istinama i vječnom životu u Bogu? Nema jedne duše na deset koja radi za svoj spas i za život vječni!"

Sa velikom strogošću Anđeo prijeđe na drugu temu, koju inače rijetko kada dotiče zbog proročkog karaktera:

"Idete u susret jednom vrlo teškom periodu: zbog atentata pripravljenih izravno protiv života, kao i protiv istih izvora života. Vrlo je blizu kazna Božja za sve ljude, mjereći proporcionalno prema grijehu ljudi i njihovih užasnih kriminalnih djela! Idete u susret strogosti Pravde Božje!"

Tada mi pokaza vrlo gusto mnoštvo, kao snažnu kišu duša, koje se gurahu prema nekom prekrasnom svijetlu. Odmah shvatih da se radi o stotinama tisuća djece namjer-

no ubijene u majčinoj utrobi. Te male nevine duše ne idu u Nebo, već se nalaze na mjestu koje mi zovemo Limb. To je Nebo bez blaženog gledanja Boga ili Pakao bez patnje, ne znam kako to protumačiti. Postoji neka vrst blaženstva, no nije nebesko blaženstvo. Baš tu se nalaze te male nevine duše, koje ne vidješe života izvan majčine utrobe, kao i mala djeca koja nisu krštena.

Limb je neka vrsta Neba nevinosti, gdje sve te duše uživaju neku vrstu blaženstva, kojeg oni mogu primiti, no koje je jako ograničeno. One to ne znaju, tj. nemaju spoznanja o svom stanju. Mislim da će na kraju, tj. na Konačnom sudu, Limb biti otkupljen i uključen u Nebo, no ne znam kako. Svi ti mali stvorovi pjevat će Slavu Božju, jer su živa bića i sudjelovat će u životu, daru Božjem. Taj život u Limbu jako je ranio moju dušu. Prije nego što je otišao, Anđeo mi reče:

“Svetost Božja iziskuje mnogo od vas. Vi vrlo često zaboravljate da ste stvoreni na sliku i priliku Božju! Zaboravljate da ste otkupljeni Predragocijenom Krvlju Kristovom. No, presveto Trojstvo uzdignut će između vas vojsku svetih, veliki broj klanjatelja, koji će prezirati sve lažne pozive svijeta, kako bi se posvetile samo slavljenju Boga i radile u šutnji i molitvi za spas svoje braće. Da, Milosrđe Božje će potaknuti mnoge duše, koje će zatvoriti uši galami i vici svijeta, te će slušati na kraju pozive na obraćenje, koje će vam Gospodin neprestano slati. Svete duše u Čistilištu, sa svojom jedinom željom, a to je Slava Božja, djeluju da primite taj procvat svetosti što ima doći. Vi ćete to shvatiti kasnije!”

Anđeo ušuti i nestane iz mog unutarnjeg viđenja, prepuštajući me miru i utjehi. Neka naše molitve ubrzaju taj procvat svetosti.

Procvat svetosti se najvjerojatnije odnosi na Trijumf Srca Marijinog, kojeg je Ona navijestila 1917. g. u Fatimi, i na poseban način, u ovom vremenu, preko Svećeničkog Marijanskog pokreta, po don Stefanu Gobbiju.

STANJE DUŠA U ČISTILIŠTU

Pod večernjom molitvom, dok sam razmatrao Evanđelje, vidjeh iznenada svog Anđela čuvara. Ukazavši mi se u živom sjaju, snažno reče:

"Hvaljen budi Isus Krist! Naš Presveti Bog, danas ti hoće ukazati na stanje duša u Čistilištu, kako bi što bolje molio za njih i tako im učinkovitije pomogao."

Anđeo pruži ruku prema nekom svjetlosnom, živom blistavilu, a ja vidjeh tu svijetlost kao dijamant pokriven korom tamne boje. Vatrena strelica udarala je u tu koru, te je tako otkidala. Otkrivalo se drago kamenje, sve sjajnije i sjajnije. Dok sam to kontemplirao, Anđeo nastavi sa svojom poukom:

"U Čistilištu je duša u izuzetnoj ljubavi i u nutrini podvrgnuta čistoj Volji Božjoj. Ona se slobodno i svojevoljno predaje potpunom planu Božje Ljubavi nad njom. Njezina jedina želja je uvjetovana Božjoj Volji. Ona ništa drugo i ne želi. Duša dolazi sama u Čistilište, jer je na neki način, primorana svojom ljubavi za Slavu Božju, Svetost i

Pravdu."

Shvatio sam u nutrini, da duše u Čistilištu osjećaju radost, jer su sretne što mogu slaviti Boga, jer stavljaju Slavu Božju nad sve svoje interese. One prihvaćaju i sa zahvalnošću i radošću prigrljuju ispaštanje za vlastite grijehe. Anđeo mi objasni:

"Ta sreća koju osjećaju je kao preduživanje Vječnog blženstva. Duše u Čistilištu nisu rastresene, već sasvim obuzete Bogom i neizmjerno aktivne u službi Njegovom Imenu, za Njegovu Slavu, iako im to prouzrokuje strašne boli. One znaju da Čistilište nije vječno i da im ono osigurava vječno gledanje Boga. Jesi li vidio bol tih duša u Čistilištu, a istovremeno i njihovu sreću; patnju i radost!"

Ne može se to shvatiti, a da te ne ostavi u čudu. Ove su duše svete. One su se prepustile ljubavi Božjoj, posjeduje ih Ljubav Božja, kojoj se one niti najmanje ne opiru, iako je to djelovanje Ljubavi itekako bolno za njihovo postojanje. To je plamen ljubavi koji razara, pred kojim svaka naša i najveća patnja je neznatna. Vidio sam kako se, pod djelovanjem vatre Božje, koja čisti i uništava onu koru, polako završava patnja Čistilišta. duša ne dobiva ništa na svojoj blistavosti. Njena blistavost ostaje one jačine, koje je bila kada je ušla u Čistilište, jer patnja u Čistilištu samo oslobađa tu blistavost, koja je mutna i kao pokrivena korom. Zatim mi Anđeo čuvar reče:

"Duše u Čistilištu su već utvrđene u svom stadiju svetosti i savršenstva, koji će ostati takav za Nebo. Njihova svetost je već odmjerena za slavu u Nebu. Nema kod njih nikakvih moralnih zastranjenja. Tu nema niti tračka nečistoće. One

su utvrđene u milosti, te su nepogrešive."

Zatim sam imao drugo viđenje. Vidjeh duše u Čistilištu uronjene u vatru žive boje i u plamenom valu. Anđeo mi rastumači:

"Duše su uronjene u plamenove Ljubavi. One su sa tim plamenom jedna cjelina u Ljubavi Božjoj, koja ih privlači, raspaljuje i rasvjetljuje. Čistilište je Kraljevstvo Božje Ljubavi. Uranjanjem u Čistilište, duše su prepuštene toj Ljubavi, te je i savršeno vrše, bilo prema Bogu, bilo prema braći ljudima na Zemlji. U svijetlu Ljubavi Božje one se međusobno poznaju. U tom svijetlu Bog se objavljuje sve više njima, povećavajući njihovu radost i privlačeći ih u blaženo gledanje. Ta vatra ljubavi, ta svijetlost Ljubavi Božje, zaista čine blaženima duše, jer ih otvaraju polako prema potpunoj i savršenoj kontemplaciji već prema Božjem planu."

Vidjeh Presvetu Djevicu, prolazila je Zemljom i prihvaćala sve darove koje smo mi davali Njezinom Prečistom Srcu. Zatim odlazi u Nebo pred Prijestolje Presvetog Trojstva i pokazuje svoje Srce napunjeno našim prikaznicama, darovima. Dragi Isus ih uzima, dodaje svoje prikaznice i stavlja ih u Marijino Srce. Zatim prelijeva svoju Presvetu Krv i Vodu, što su potekle iz Njegovog Presvetog Srca. Marija odlazi puna Božjih darova, sa Krvi i Vodom prema Čistilištu, nad kojim otvara svoje Presveto Majčinsko Srce. Krv i Voda Isusova izlijeva se kao blaga dobrotvorna kiša, a Marija nadodaje svoje suze i svoju ljubav. Duše tada primaju veliko olkšanje.

Presveta Djevica tada napušta Čistilište. Sada je Njezino

Srce puno zahvalnosti i molitava trpećih duša, a Ona ide k Isusu da Mu prikaže te boli i patnje. On ih prima i zamjenjuje svojom Krvlju i Vodom iz svog Presvetog Srca. Presveta Djevica se vraća na Zemlju, te izlijeva na Vojujuću Crkvu Krv i Vodu Kristovu. Ide ponovno po Zemlji i skuplja svete Mise, molitve za pokojne, dobra djela, da ih prikaže svome Sinu, da ih pretvori u utjehu i milosti za duše u Čistilištu.

To sve me neizmjerno razveselilo. To je zaista utješna i lijepa slika. Moj Anđeo čuvar mi reče:

"Vidiš koliko vas ljubi naša Kraljica! Ona je Čuvarica, Djeliteljica i Posrednica svih Milosti. Nikada joj ništa ne odbijte. Sve što joj povjeravate Ona pretvara u blago korisno za svetu Crkvu, a za vas ih pretvara u darove ljubavi. U Crkvi protiče stalna izmjena ljubavi između Neba, Čistilišta i Zemlje. Presveta Djevica aktivno sudjeluje u toj izmjeni ljubavi. To ćete shvatiti u Nebu, ali već tu na Zemlji morate živjeti te istine. "

Anđeo čuvar, sav ozaren, nestane u Božanskoj svijetlosti, ostavivši me u molitvi zahvalnici.

SVECI I ČISTILIŠTE

Svečanost Svih Svetih je mojoj duši jedan od najdražih blagdana. Razmišljam o Slavi Božjoj u svojim predodabranicima, o Milosrđu Božjem i svemu onom na što smo pozvani. Na kraju svete Mise, dok sam se zahvaljivao pred oltarom Prečiste Djevice, prišao mi je Anđeo čuvar i

pokazao mi nešto vrlo lijepo. Bio je to kao neki vatreni dvorac, koji se uzdizao iz oceana svijetla! Sve je bilo tako divno, blistavo. Nisam mogao skinuti pogled sa te ljepote, ali moj Anđeo me pozvao na razmišljanje. U tom oceanu svijetla vidio sam dvije obale, jedna vrlo jedolična i pustinjačka, okomita i neugodna. To je naša Zemlja. Druga obala neopisivo lijepa i blistava, predivna i puna sklada. To je Nebo.

Između Neba i Zemlje sve je u stalnom pokretu. Tisuće i tisuće duša neprestano pristiže ovamo. Idu u Nebo, ali malo ih uđe odmah. Većina ih se zadrži u užarenom dvorcu, kao za mali predah, više ili manje dug i bolan.Taj dvorac je slika Čistilišta.

Anđeo mi reče da pogledam Nebo. Tu je sve savršeni sklad i ljepota, sreća, radost i potpuni ushit ljubavi oko misterija Presvetog Trojstva i u samom Presvetom Trojstvu. Vidio sam Presveto Trojstvo na Prijestolju, no Ono je bilo velikim svijetlim oblakom zaklonjeno mom pogledu. Oblak je bio tako svijetao da nisam mogao gledati u Nebo. Vidio sam duhovnim očima kako se Ljubav Božja slijeva u širokim rukavcima na Nebo, na Čistilište i na Zemlju. Sva stvorenja bila su uronjena u tu Ljubav. Velika snaga ljubavi proizlazila je od Prijestolja Presvetog Trojstva kao slatko i divno strujanje jake i žarke ljubavi, u koju je bilo sve uronjeno, pa čak i Pakao*.

---

* U Paklu se Božja Ljubav očituje na taj način što duše ne trpe više nego što su zaslužile, svatko prema svojim zaslugama!
(vidi: "Pismo iz Pakla" Mali put br. 5)

Sveci u Nebu se prepuštaju toj Ljubavi, te u ekstazi gledaju Boga bez prestanka, dok se On neprestano njima daje u svoj svojoj punini. Potpuno sam nesposoban govoriti o tome. Mogu reći da su sveci pozvani da sudjeluju u djelovanju Ljubavi Božje na sve stvoreno i da ljube sve ono što Bogu daje veću čast i slavu.

Zatim mi Anđeo reče da pogledam užareni dvorac Čistilišta. Tada sam vidio da je Čistilište potpuno pod djelovanjem te Ljubavi Božje, koja na neki način lebdi nad njim. Shvatio sam da se muka u Čistilištu sastoji u podnašanju privlačnosti te ljubavi sa zahvalnošću, ali u nemogućnosti da se odgovori na nju u potpunosti. Nadam se da će se shvatiti što sam htio izraziti. Isto tako i svi sveci kao da lebde nad Čistilištem, te privlače Čistilište toj Ljubavi. Molitva svetaca za duše u Čistilištu, te vježba njihove ljubavi, natapa i održava Čistilište. Tada sam shvatio da je ljubav svetaca prema dušama u Čistilištu sasvim drugačija od one na Zemlji. U središtu, između svih svetih vidio sam Majku i Kraljicu, Bezgrešnu Djevicu Mariju. Njezino Srce sadrži puninu privlačnosti ljubavi Božje, koja se izlijeva iz Presvetog Euharistijskog Srca Isusovog, prelijeva se najprije u Srce Marijino, da bi onda prelazilo na svete i na sve druge.

Svi sveti okružuju Blaženu Djevicu Mariju, Majku i Kraljicu, mole s Njom, zagovaraju s Njom. Svi zajedno sjedinjeni s Marijom mole kao što Ona moli s Isusom. I u Nebu Majka Marija ostaje zagovornicom između Boga i svetih, Zagovornica ljubavi.

Sveti na različite načine zagovaraju za duše u Čistilištu,

to mi je jasno rečeno, posebno po ljubavi koja se izvršuje nad Čistilištem, te molitvom sjedinjenom s Presvetom Djevicom Marijom. Sveci ne stječu više nikakve zasluge u Nebu, stoga ne mogu prikazivati Bogu nove zasluge za duše, oni zagovaraju po ljubavi Slave Božje. Oni prikazuju Presvetom Trojstvu njihovu svetost, ne kao vlastito dobro, već kao pobjedu ljubavi, po proslavi Kristovoj u njima, da im da osobođenje duša iz Čistilišta, da one nastave slaviti Boga u punom svijetlu Njegove Slave.

Sveci zaštitnici prikazuju Bogu duše, koje su se njima utekle pod zaštitu, a nalze se u Čistilištu. Oni to mole u ime proslavljenja Slave Božje, koju su duše postigle po krepostima, životom, primjerom i nasljedovanjem života Kristova i njihovih svetih zaštitnika. To je za našu vjeru više nego jasno. To isto vrijedi za nevjernike, kao i za vjernike drugih vjera, jer Bog u svom beskrajnom Milosrđu daje svakoj duši zaštitnika, tkogod bio. Utemeljitelji raznih religioznih redova i kongregacija, mole za sve svoje duhovne sinove i kćeri, predstavljaju Bogu sve njihove molitve, djela, te molitve za pokojne njihovih kongregacija, mole da se čitava duhovna obitelj ujedini u Nebu, te da dočekaju u zajedničkoj liturgiji proslavljenje Boga. Sveti u Nebu mole po Isusovim riječima *"Ut unum sint"*, u Nebu sa Kristom.

Vidio sam predodabrane kako primaju od Blažene Djevice Marije molitve za pokojne, da ih odnesu dušama kojima idu da ih potaknu na ljubav, te ih utješe. Tako i duhovni vođe mole za svoje duhovne sinove u Čistilištu i obrnuto, roditelji mole za svoju djecu i djeca za roditelje,

predsjednici država mole za svoje državljane, a oni pak za svoje predsjednike, muževi mole za žene i žene za muževe, kao i prijatelji za prijatelje. Sva prijateljstva povezana u Boga, koja su nastala tu na Zemlji nalaze se između Neba i Čistilišta. To je zaista prekrasno za vidjeti. Mučenici mole za svoje mučitelje, iskorištavani za one koji su ih iskorištavali, nevini za one koji su ih optuživali, siromasi mole za one koji su ih iskorištavali, kao i za one koji su im pomagali, te govore: "Gospodine, baš po njima podijelili smo s Tobom Tvoj Križ, a sada smo u Tvojoj Slavi."

To je velika pobjeda ljubavi,"kao što mi praštamo onima koji su nas vrijeđali"! Bog prima molitvu svetih za one duše, koje su na bilo koji način pridonijele da se ti sveci posvete. Vrlo je moćna molitva mučenika za njihove ubojice. Sveci nam pomažu moleći za nas koji smo još na Zemlji, no posjećuju i Čistilište i mole za duše. Sveci nas nadahnjuju da molimo za duše u Čistilištu, te prikazuju Bogu naše molitve. Posebnu nježnost pokazuju za svoje štićenike sveci zaštitnici. Vidio sam kako vrlo često sveti Franjo Asiški nadahnjuje Franje na Zemlji, da se mole za istoimenike u Čistilištu.

Sveci se jako raduju kada vide duše u Čistilištu, jer znaju da su spašene i predodređene da zajedno sa njima slave Boga. Oni u Čistilištu kontempliraju pobjedu Milosrđa Božjeg, Ljubavi i Kristovog Križa. Sveci često sa Presvetom Djevicom Marijom silaze u Čistilište, posebno kada oslobađa duše iz Čistilišta na liturgijski blagdan sveca, utemeljitelji redova dočekuju svoju duhovnu djecu.

Kada tu na Zemlji nastavljamo moliti za duše koje su već

postigle nebesku slavu, one te molitve mogu dati za druge duše, koje su još u Čistilištu. Sveci uvijek molitve daju Blaženoj Djevici Mariji, našoj Nebeskoj Majci i Kraljici, koja uljepšava darove i obogaćuje ih, te ih ponovno predaje svecima, da ih daju za duše za koje su nakanili, za njihovo ojačanje i ohrabrenje.

Marija posebno voli duše u Čistilištu. Kod proglašenja blaženim ili svetim, Bog po svom Milosrđu oslobađa mnoge duše iz Čistilišta, posebno rođake svetaca, kao i njihove progonitelje. Sve sam to vidio u užarenoj utvrdi. Anđeo čuvar me pozvao da neprestano molim za duše u Čistilištu.

ANĐELI I ČISTILIŠTE

Na dan kada mi molimo za duše u Čistilištu, Gospodin mi je ponovno pokazao užarenu utvrdu. Moj Anđeo mi reče: “Gledaj Anđele Božje!”

Tada vidjeh Anđele kako silaze u Čistilište. Nikada ne prekidaju svoje klanjanje Bogu. Idu iz Neba u Čistilište, na Zemlju i natrag sa savršenim skladom i ljepotom. Oni u rukama nose kaleže, cvjeće, košare... Nisam znao što misliti, zato sam samo kontemplirao i molio. Moj nebeski čuvar mi rastumači:

“Vidiš li Anđele? To su poslanici Božji. On ih šalje po čitavom Svemiru. Oni su nosioci milosti i svijetla. Oni su predstavnici vaši i predstavnici duša u Čistilištu. Nisam li ja poslan k tebi? Koja je moja misija? Štititi te, poučiti te,

otvoriti ti dušu Božjim divotama, potaknuti te na molitvu, žrtvu i vježbanje u kreposti. Svaki puta kada te ostavim, kad me ti više ne vidiš, nosim u Nebo jednu košaru, koju si ti napunio svojim molitvama i dobrim djelima, već prema danima. Zatim sve to stavljam pred Božje Prijestolje, a drugi Anđeli sve što je u košari prinose Božjem Veličanstvu.

Zrna tamjana su simbol tvoga klanjanja, ruže su simbol tvojih dobrih djela, a čista voda je simbol tvoga trpljenja. Tamjan se pali pred Veličanstvom Božjim, koji na vas izlijeva milost iz svoje dubine. Ruže se pletu u vijence, koji ukrašuju Prijestolje Presvetog Trojstva. Voda se sakuplja u zlatne kaleže, a Anđeli ih prikazuju Presvetoj Djevici Mariji. Ona pridodaje svu nježnost Majčinske ljubavi i prosipa ih po dušama u Čistilištu, a kapljice padaju po njima kao osvježavajuća rosa."

Ostao sam zapanjen tim riječima moga Anđela čuvara, kada mi on pokaže mnoštvo Anđela, koji su po Zemlji sku-pljali u srebrne košare dobra djela i molitve. Ta djela, obogaćena svim zaslugama svete Majke Crkve i darovima, koje im na Nebu pridodaje Bezgrešna Djevica i Majka, također više ili manje pune, Anđeli nose pred Prijestolje u obliku mirisnog tamjana, ruža i bistre, čiste vode. Zaista ganutljiv prizor!

Drugi su Anđeli primali od duša iz Čistilišta kaleže pune mirisnog narda. To su bile molitve tih svetih duša, koje su se prepustile Volji Božjoj, da proslave Veličanstvo Presvetog Trojstva. Tako napunjeni kaleži prineseni su Veličanstvu Božjem. U kaležima ima svih oblika i ljepote.

Sve molitve, koje pristižu iz Čistilišta ili sa Zemlje imaju istu konačnicu - Prijestolje Presvetog Trojstva. Sve molitve Crkve, bilo vojujuće, patničke i slavne, imaju jednu jedinu liturgiju, klanjanje i zahvalu Bogu.

Anđeli su išli u Čistilište, a da nisu svraćali u Nebo, što me jako iznenadilo. Tada mi moj Anđeo čuvar razjasni:

"Anđeli, koji idu u Čistilište su Anđeli čuvari, kao ja. Oni prate duše u Čistilište na mjesto gdje će se čistiti. Posebni sud se izvršava na mjestu smrti, i to na licu mjesta, a ne na Nebu, koje se otvara samo dušama potpuno i savršeno čistima. Anđeli, koji idu iz Čistilišta prema vama, su vaši Anđeli čuvari, koji dolaze da vas potaknu da molite za te svete duše, te da vas ujedno podsjete na vašu dužnost, koju imate za te trpeće duše. Zato ih vidiš praznih ruku."

Zaista, ti Anđeli nisu ništa nosili i imali su ruke prekrižene na prsima. U Čistilište su stalno pristizale duše praćene Anđelima čuvarima. Čitavo Čistilište neprestano je okruženo Anđelima. Moj Anđeo čuvar tada mi reče:

"Okolo su Anđeli čuvari onih duša koje se još nalaze u Čistilištu. Oni mole za njih, kao i sveci, te ponekad postižu posebnu milost da im se ukažu, da ih utješe, ohrabre i potaknu na što življu nadu, te da im donesu odsjaj nebeskog blaženstva, na koje su one pozvane i za kojima teže u žarkoj želji i jaucima od ljubavi."

Anđeo mi reče da pogledam Nebo, dodajući da gledajući Nebo vidim sve. Podigoh oči prema nebeskoj divoti i vidjeh: U središtu je bilo Prijestolje, sve od pozlaćene svijetlosti, prekriveno blistavim oblakom, a u sredini Prijestolja kucalo je Srce, sve prozračno i istovremeno kao od vatre i

od suhog zlata, označeno velikom ranom u obliku križa. Iz Srca su tekle tri beskrajne rijeke: prva je od čiste, kristalne vode, druga je crvene boje od krvi, a treća je od vatre ili svijetla. Te tri rijeke isprepletene neprestano teku po čitavom Svemiru i nikada ne presušuju. Natapaju Svemir i oživljuju sve što je stvoreno. To je Presveto Euharustijsko Srce Isusovo. Moja duše je cijela podrhtavala od radosti i poštovanja prema tom velikom misteriju.

Pred tim Srcem vidio sam jedno Srce od čistog sjajnog kristala, u koje su se ulijevale tri isprepletene rijeke, prije nego su se izlijevale na sve drugo stvoreno. To je bilo Prežalosno i Bezgriješno Srce Marijino. Oko tog Srca stajalo je mnoštvo Anđela u molitvi, slušajući glas koji je dolazio sa Prijestolja Božjeg, sakupljali su vjence od cvjeća i ruža, te u njih uplitali dragocjene miomirisne ukrase prekrasnih svijetlih boja, da bi ukrasili Srce Presvete Djevice. Anđeo mi reče:

“To su nebeski duhovi, koje Bog tu sakuplja pred bezgriješnom Djevicom da Joj služe, da Je slave i da Joj budu pratnja s velikim poštovanjem i radošću. Oni su prije bili Anđeli čuvari, no osobe koje su služili otišle su u Pakao, proklete su zauvijek. Kada se grešnik izgubi, njegov Anđeo čuvar dolazi u pratnju Presvetoj Djevici Mariji.”

Zatim vidjeh jednu vrlo dirljivu scenu. Svaki puta kada jedan Anđeo donese pred Prijestolje Božje košaru, prihvaća je drugi Anđeo, te mu u času razmjene daje srebrni i zlatni kalež. Oba kaleža se istog trena napunjaju milostima koje proizlaze iz Presvetog Euharistijskog Srca Isusovog. Presvet Djevica ga napunja još više, dok sveci pridodaju

svoje darovnice, prema tome koliko mogu zagovarati, tj. koliko ih se zazivalo ili ako je njihov blagdan. Anđeo sa kaležom, poslije poklona pred Presvetom Djevicom, upućuje se prema Čistilištu, te ispražnjuje zlatni kalež, koji se prosipa kao miomirisna rosa na duše. Srebrni kalež ispunjen molitvom duša, predaje jednom velikom Anđelu koji stoji uz Svetog Oca. To je Mihael Arkanđeo. On uzima kalež i prosipa ga na svetu Crkvu. To je veliki misterij ljubavi ili Općinstvo svetih. Moj Anđeo čuvar mi govori o Mihaelu Arkanđelu sa velikim poštovanjem i gorljivošću:

"Mihael je naš vođa. On je Princ Vojvoda nebeske vojske. Svevišnji ga je postavio na to mjesto iznad svih Anđela, nad sve nebeske hijerarhije. On je Anđeo Slave Božje i svega što se tiče Slave Božje. On je Bijeli Vitez Marije, naše Bezgriješne Kraljice. On je remek djelo Božje, zaštitnik i branitelj Svete Crkve Katoličke, koja ima posebnu misiju proslaviti Boga. Stoga, on je i Anđeo Suda, kao i Anđeo Čistilišta. On je uvijek prisutan kod svakog posebnog suda, on pomaže umirućima radi Slave Božje. On pomaže dušama da pobijede u borbi protiv odvratne Aždaje, koja se razulari, razbjesni i reži u tom strašnom času. Isto tako, Arkanđeo Mihael ide pred našom Kraljicom, Bezgriješnom Djevicom, kada Ona posjećuje duše u Čistilištu, kada vodi oslobođene duše iz Čistilišta u Nebo. On tada vodi svetu dušu u vječnu Domovinu. Znaš li da Mihael Arkanđeo prati uvijek Bezgriješnu Kraljicu kada dolazi k vama na Zemlju?"

Moj Anđeo ušuti, a ja sam ponovno kontemplirao Nebo. Vidio sam dolazak i odlazak Anđela iz Čistilišta, koji

nošahu zlatne kaleže sa milostima Božjim i molitvama duša iz Čistilišta. Sve te kaleže donose pred Arkanđela Mihaela, koji sve to izlijeva na Svetu Crkvu. Moj Anđeo reče vrlo ozbiljan:

"To su molitve duša u Čistilištu za vas na Zemlji. Kad bi vi znali koliko vas te duše ljube! One ne žele drugo, no da se spasite i da izbjegnete Čistilište, te strašne boli i muke, koje one poznaju jako dobro. One gore od ljubavi prema vama, posebno stoga da se preko vas proslavi Bog.

Molite za te svete duše, koje mole za vas. Prikažite vašu molitvu Bezgriješnoj Djevici, Čuvarici i Djeliteljici svih milosti u Nebu. Ona će ih prosuti na duše kao miomirisnu, osvježavajuću rosu, te će ih dati svecima da raspolažu s njima za potrebe duša koje su njima povjerene. Niti jedna molitva se nikada ne izgubi. Često ljudi na Zemlji mole za mnogo nepotrebnih stvari, no Bog odredi da se te molitve daju za duše u Čistilištu, često baš za one duše kojima su oni pripomogli da završe tu, bilo svojim lošim primjerom, nespretnošću ili zlim utjecajem. To je Pravda Božja na djelu."

Zatim mi Anđeo pokaže još nešto, duše koje su sa Zemlje stizale u Čistilište, da bi odmah, tek što su ušle, sve radosne uzašle na Nebo. To me zaista začudilo, no moj Anđeo, sav sretan mi reče:

"Ove duše, koje tek prođu kroz Čistilište mi zovemo *duše munje*, jer zaista samo prolete kroz vatru Čistilišta i već su u Nebu."

NE ZNATE ŠTO JE ČISTILIŠTE!

Kada sam izmolio krunicu za duše u Čistilištu, došao je moj Anđeo čuvar. Htio je sa mnom izmoliti Slava Ocu. Držeći ruke na križu što ukrašava njegovu tuniku, reče mi vrlo ozbiljno:

"Moli za duše u Čistilištu. Samo moli. Vi ne znate što je Čistilište, kakve su to muke, a ima toliko duša zapuštenih i zaboravljenih. Kada bi vi znali što je Čistilište, ono bi se isti čas ispraznilo pomoću vaših molitava. Mnogi od vas zatvaraju oči pred tom stvarnošću, pokrivaju si lice da ne vide, umjesto da mole Boga da ih prosvijetli, te ih ispuni samilošću za te duše. Čistilište nije nikakav mit, već istina koju morate i vi prije ili poslije iskušati na vama samima.

Opovrgavajući postojanje Čistilišta vi si zarađujete dugogodišnji boravak u njemu, ako ne srljate u opasnost da se izgubite i za vijeke vjekova. Ne razmišljajući o njemu i ne pomažući dušama u Čistilištu, vi imate veliku mogućnost da ga iskušate kroz veliki broj godina i to na vrlo okrutan način."

Te su me riječi tako potresle da sam se sav naježio Anđeo me promatrao prekriženih ruku na prsima, a ja ga upitah:

"Što Bog želi od mene takvog siromaha i bijednika?"

Anđeo mi ukaže na lijevu stranu križa ljubičaste boje, na tunici i reče mi:

"Ti to znaš. Moraš moliti, vršiti pokoru, posvetiti se šutnji, vršiti dužnosti svoga staleža i sve to prikazati Bogu za duše u Čistilištu. Moli svećenike koje poznaješ, da govore o tom misteriju, tako zapuštenom. Vi zaista ne znate što je

Čistilište. Kad bi znali, ozbiljno bi se brinuli za vaše spasenje, te bi itekako molili za duše u Čistilištu i za njihovo oslobođenje. Molili bi za te duše, koje toliko trpe!"

Rekavši to, nestane iz moga viđenja.

* * *

Glas uredništva!

Poštovani čitatelju!

Nipošto nam nije želja da ovim djelom, pa i čitavom edicijom "Glas iz Čistilišta", nekoga plašimo. Želimo Vas samo potaknuti na što veću ljubav prema Bogu i bližnjima. Osobito prema onima kojima je najpotrebnija, umirućim grešnicima i dušama u Čistilištu. Snagom te ljubavi možemo uveliko ublažiti, skratiti, pa i sasvim poništiti vlastito Čistilište.

"Straha u ljubavi nema,
nego savršena ljubav izgoni strah;
jer strah je muka
i tko se boji, nije savršen u ljubavi."

1 Iv 4,18

Kako da što savršenije ljubimo Gospodina, poučit će nas naučitelj Crkve sv. Alfonso Marija Liguori u našem sljedećem izdanju edicije *"Ljubav i žrtva br. 4"* pod naslovom *"Razmatranje o Muci Isusovoj"*.

Sadržaj: